

Sesijas dokuments

A8-0385/2016

15.12.2016

ZIŅOJUMS

par ieguldījumiem darbvietās un izaugsmē — maksimāla Eiropas strukturālo un investīciju fondu ieguldījuma izmantošana: ziņojuma novērtēšana saskaņā ar KNR 16. panta 3. punktu (2016/2148(INI))

Reģionālās attīstības komiteja

Referents: *Lambert van Nistelrooij*

Referents (*):

Georgi Pirinski, Nodarbinātības un sociālo lietu komiteja

(*) Iesaistītā komiteja — Reglamenta 54. pants

SATURA RĀDĪTĀJS

	Lpp.
EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS	3
PASKAIDROJUMS.....	16
NODARBINĀTĪBAS UN SOCIĀLO LIETU KOMITEJAS ATZINUMS (*).....	18
BUDŽETA KOMITEJAS ATZINUMS	24
TRANSPORTA UN TŪRISMA KOMITEJAS ATZINUMS	27
LAUKSAIMNIECĪBAS UN LAUKU ATTĪSTĪBAS KOMITEJAS ATZINUMS.....	32
KULTŪRAS UN IZGLĪTĪBAS KOMITEJAS ATZINUMS.....	38
ATBILDĪGĀS KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS	43

(*) Iesaistītā komiteja — Reglamenta 54. pants

EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

**par ieguldījumiem darbvietās un izaugsmē — maksimāla Eiropas strukturālo un investīciju fondu ieguldījuma izmantošana: KNR 16. panta 3. punktā minētā ziņojuma novērtēšana
(2016/2148(INI))**

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 174. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulu (ES) Nr. 1303/2013, ar ko paredz kopīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu, Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1083/2006 (turpmāk „KNR”)¹,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulu (ES) Nr. 1301/2013 par Eiropas Reģionālās attīstības fondu un īpašiem noteikumiem attiecībā uz mērķi „Investīcijas izaugsmei un nodarbinātībai” un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 1080/2006²,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulu (ES) Nr. 1304/2013 par Eiropas Sociālo fondu un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1081/2006³,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulu (ES) Nr. 1305/2013 par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1698/2005⁴,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulu (ES) Nr. 1299/2013 par īpašiem noteikumiem par atbalstu no Eiropas Reģionālās attīstības fonda saistībā ar mērķi „Eiropas teritoriālā sadarbība”⁵,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulu (ES) Nr. 1302/2013, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1082/2006 par Eiropas teritoriālās sadarbības grupu (ETSG) attiecībā uz šādu grupu izveides un darbības precizēšanu, vienkāršošanu un uzlabošanu⁶,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 15. maija Regulu (ES) Nr. 508/2014 par Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un ar ko atceļ Padomes

¹ OV L 347, 20.12.2013., 320. lpp.

² OV L 347, 20.12.2013., 289. lpp.

³ OV L 347, 20.12.2013., 470. lpp.

⁴ OV L 347, 20.12.2013., 487. lpp.

⁵ OV L 347, 20.12.2013., 259. lpp.

⁶ OV L 347, 20.12.2013., 303. lpp.

Regulas (EK) Nr. 2328/2003, (EK) Nr. 861/2006, (EK) Nr. 1198/2006 un (EK) Nr. 791/2007 un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1255/2011¹,

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2015. gada 25. jūnija Regulu (ES) Nr. 2015/1017 par Eiropas Stratēģisko investīciju fondu, Eiropas Investīciju konsultāciju centru un Eiropas Investīciju projektu portālu, ar ko groza Regulas (ES) Nr. 1291/2013 un (ES) Nr. 1316/2013 — Eiropas Stratēģisko investīciju fonds²,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu „Ieguldījumi darbvietās un izaugsme — maksimāla ESI fondu ieguldījuma izmantošana” (COM(2015)0639),
- ņemot vērā Parlamenta 2016. gada 11. maija rezolūciju par kohēzijas politikas īstenošanas paātrināšanu³,
- ņemot vērā Parlamenta 2016. gada 6. jūlija rezolūciju par inovāciju sinerģiju — Eiropas strukturālie un investīciju fondi, pamatprogramma „Apvārsnis 2020” un citi Eiropas inovāciju fondi un ES programmas⁴,
- ņemot vērā Parlamenta 2015. gada 26. novembra rezolūciju par virzību uz 2014.–2020. gada kohēzijas politikas vienkāršošanu un orientēšanu uz rezultātiem⁵,
- ņemot vērā Padomes 2016. gada 26. februāra secinājumus „Ieguldījumi darbvietās un izaugsme — maksimāla ESI fondu ieguldījuma izmantošana”,
- ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2016. gada 25. maija atzinumu par Komisijas paziņojumu „Ieguldījumi darbvietās un izaugsme — maksimāla ESI fondu ieguldījuma izmantošana” (COM(2015)0639),
- ņemot vērā Reģionu komitejas 2015. gada 8.–9. jūlija atzinumu “Sarunu par partnerības nolīgumiem un darbības programmām rezultāts”,
- ņemot vērā Sesto ziņojumu par ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju (COM(2014)0473),
- ņemot vērā Iekšpolitikas ģenerāldirektorāta (B departamenta — Struktūrpolitika un kohēzijas politika) 2016. gada jūnija pētījumu „*Maximisation of synergies between European Structural and Investment Funds and other EU instruments to attain the Europe 2020 goals*” („Maksimāla Eiropas strukturālo un investīciju fondu un citu ES instrumentu sinerģijas izmantošana, lai sasniegtu stratēģijas „Eiropa 2020” mērķus”),
- ņemot vērā Iekšpolitikas ģenerāldirektorāta (B departamenta — Struktūrpolitika un kohēzijas politika) 2016. gada septembra pētījumu „Ziņojuma novērtēšana saskaņā ar KNR 16. panta 3. punktu”,
- ņemot vērā Iekšpolitikas ģenerāldirektorāta (B departamenta — Struktūrpolitika un

¹ OV L 149, 20.5.2014., 1. lpp.

² OV L 169, 1.7.2015., 1. lpp.

³ Pieņemtie teksti, P8_TA(2016)0217.

⁴ Pieņemtie teksti, P8_TA(2016)0311.

⁵ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0419.

kohēzijas politika) 2016. gada septembra pētījumu „*Financial instruments in the 2014-20 programming period: first experiences of Member States*” („Finanšu instrumenti 2014.–2020. gada plānošanas periodā: pirmā pieredze dalībvalstīs”),

- ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
 - ņemot vērā Reģionālās attīstības komitejas ziņojumu un Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas, Budžeta komitejas, Transporta un tūrisma komitejas, Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas un Kultūras un izglītības komitejas atzinumus (A8-0385/2016),
- A. tā kā kohēzijas politika veido būtisku ES budžeta daļu, t. i., apmēram vienu trešo daļu no visiem izdevumiem;
- B. tā kā Eiropas strukturālie un investīciju fondi (ESI fondi) ar EUR 454 miljardu budžetu 2014.–2020. gadam ir galvenais ES investīciju politikas instruments un būtisks publisko investīciju avots daudzās dalībvalstīs, radot vairāk darbvietu, lielāku izaugsmi un vairāk investīciju visā ES, kā arī mazinot atšķirības reģionālā un vietējā līmenī, lai veicinātu ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju;
- C. tā kā partnerattiecību nolīgumi (PN) ir pamatā Komisijas ziņojumam, kas sagatavots saskaņā ar 16. panta 3. punktu;
- D. tā kā sarunas par partnerattiecību nolīgumiem un darbības programmām (DP) 2014.–2020. gadam ir modernizētas, precīzi pielāgotas un intensīvākas, paredzot jaunu regulējumu attiecībā uz darbības rezultātiem, *ex ante* nosacījumiem un tematisko koncentrāciju, taču tās ir arī izraisījušas nopietnus kavējumus kohēzijas politikas īstenošanas faktiskā uzsākšanā, tostarp administratīvo spēju trūkuma dēļ vairākos reģionos un dalībvalstīs un tādēļ, ka papildu kavēšanos radīja procedūra pārvaldības iestāžu iecelšanai;
- E. tā kā nav apšaubāms, ka darbības programmas nevarēja pieņemt savlaicīgi, jo tiesiskais regulējums tika pieņemts vēlu, t. i., tikai 2013. gada beigās tādēļ, ka sarunas par DFS ieilga un attiecīgā vienošanās tika panākta vēlu; tā kā līdz ar to darbības programmu īstenošana tika uzsākta lēni un tas ietekmēja politikas īstenošanu uz vietas;
- F. tā kā attiecībā uz visiem pieciem ESI fondiem tika izveidoti vienoti noteikumi, stiprinot saikni starp tiem;
- G. tā kā kohēzijas politika pašreizējā periodā saskaras ar daudzām politiskām un ekonomiskām problēmām, kas izriet no migrācijas krīzes un finanšu krīzes, kura izraisījusi publisko investīciju samazinājumu daudzās dalībvalstīs, līdz ar to ESI fondi un dalībvalstu līdzfinansējums ir kļuvis par galveno publisko investīciju instrumentu daudzās dalībvalstīs;
- H. tā kā 2014.–2020. gada plānošanas periodā kohēzijas politika ir ieguvusi mērķtiecīgāku politisko pieeju, izmantojot tematisko koncentrāciju un atbalstot Savienības prioritātes un mērķus;
- I. tā kā ESI fondi pašreizējā finansēšanas periodā ir vairāk orientēti uz rezultātiem un

izmanto investīciju vidi, kas ļauj panākt lielāku efektivitāti;

- J. tā kā kohēzijas politikā ir jāīsteno ciešāka investīciju saskaņošana ar stratēģijas „Eiropa 2020” gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei un Eiropas pusgada prioritātēm;
- K. tā kā Labākas īstenošanas darba grupa ir palīdzējusi novērst sarežģījumus un kavēšanos līdzekļu piešķiršanā,

Rezultātu apmaiņa, saziņa un pamanāmība

- 1. norāda, ka Eiropa patlaban pārvar sarežģītu posmu ekonomikas, sociālajā un politiskajā jomā, un tādēļ vairāk nekā jebkad agrāk ir nepieciešams īstenot efektīvu investīciju politiku, kas vērsta uz ekonomisko izaugsmi un nodarbinātību, ir iedzīvotāju interesēs un vairāk piemērota konkrētu teritoriju attīstībai, un būtu jācenšas novērst bezdarbu un sociālo nevienlīdzību Savienībā, radot Eiropas pievienoto vērtību; uzskata, ka nolūkā atgūt iedzīvotāju uzticēšanos ES ir jāsāk pielāgošanas procesi, lai nodrošinātu atbilstību LESD 9. pantā paredzētajām prasībām;
- 2. norāda, ka kohēzijas politika 2014.–2020. gadam ir pamatīgi pārstrādāta, paredzot domāšanas un darba metožu maiņu visos pārvaldības līmeņos, tostarp horizontālo koordināciju un ieinteresēto personu iesaisti, kā arī, ciktāl iespējams, sabiedrības virzītu vietējo attīstību; norāda, ka nesen izstrādātās progresīvās un priekšzīmīgās reformas bieži tiek ignorētas un ka kohēzijas politika aizvien vēl bieži tiek uzskatīta par tradicionālu izdevumu politiku, nevis attīstības un ieguldījumu politiku, kas nodrošina taustāmus rezultātus;
- 3. uzskata, ka informācija par kohēzijas politikas projektiem būtu galvenokārt jāorientē uz Eiropas pievienoto vērtību, solidaritāti un veiksmes stāstu atpazīstamību, vienlaikus uzsverot, ka ir svarīgi apmainīties ar labāko praksi, kā arī mācīties no projektiem, kuru mērķus nav izdevies sasniegt; uzstāj, ka būtu jāmodernizē un jāsekmē saziņa par ESI fondu mērķi; uzsver, ka ir jānosaka un jāievieš jauni instrumenti kohēzijas politikas rezultātu paziņošanai; uzskata, ka ir jāiegulda līdzekļi reģionālas informācijas un datu apkopošanā, ko veic kā daļu no pastāvīgiem centieniem izveidot un atjaunināt datubāzes, ņemot vērā vietējās un reģionālās vajadzības, īpatnības un prioritātes kā, piemēram, attiecībā uz pašreizējo S3 platformu, kas ļautu ieinteresētajām personām efektīvi pārbaudīt projektu Eiropas pievienoto vērtību;
- 4. uzsver, ka nolūkā uzlabot informācijas sniegšanu par ESI fondiem un to pamanāmību lielāka uzmanība būtu jāpievērš ieinteresēto personu un saņēmēju līdzdalībai, kā arī jāēgpilnai iedzīvotāju iesaistīšanai kohēzijas politikas izstrādē un īstenošanā; turklāt mudina Komisiju, dalībvalstis, reģionus un pilsētas sniegt plašāku informāciju par kohēzijas politikas sasniegumiem un tajā gūto pieredzi un nākt klajā ar saskaņotu un mērķtiecīgu rīcības plānu;

Tematiskā koncentrācija

- 5. atzinīgi vērtē tematisko koncentrāciju, jo ar tās palīdzību ir izdevies izveidot mērķtiecīgu politiku un panākt lielāku efektivitāti ES prioritāšu un stratēģijas „Eiropa 2020” īstenošanā, sekmējot procesu, kurā zināšanas stimulē inovācijas, jaunu

darbvieta izveidi un izaugsmi; šā iemesla dēļ aicina dalībvalstis un reģionālās un vietējās iestādes pieņemt skaidrus lēmumus par investīciju prioritātēm un atlasīt projektus, pamatojoties uz ESI fondu izmantošanai noteiktām prioritātēm, kā arī izmantot racionālus un efektīvus īstenošanas procesus;

6. atzīmē, ka tematiskās koncentrācijas analīzē būtu jānorāda, kā dalībvalstu stratēģiskā izvēle un resursu sadalījums tematiskajiem mērķiem atbilst attiecīgo teritoriju konkrētajām vajadzībām; pauž nožēlu, ka šis aspekts ir mazāk skarts Komisijas 16. panta ziņojumā;
7. uzskata, ka ir efektīvāk jāinformē par kohēzijas politikas rezultātiem un ieguvumiem, lai cita starpā atjaunotu uzticību Eiropas projektam;
8. uzsver, ka kohēzijas politikai arī turpmāk vajadzētu būt ar tematisku ievirzi, vienlaikus pieļaujot zināmu elastību, kas ir pietiekama, lai ņemtu vērā katra reģiona konkrētās vajadzības, jo īpaši mazāk attīstīto reģionu konkrētās vajadzības, kā paredzēts noteikumos; prasa arī turpmāk investēt ESI fondu līdzekļus pārejas reģionos, lai saglabātu tajos jau ieguldīto līdzekļu un īstenoto centienu iedarbību;
9. jo īpaši uzsver, ka jāņem vērā apstākļi pilsētu un lauku reģionos, t. s. mazāk attīstītajos reģionos, pārejas reģionos un reģionos, kuros ir pastāvīgi nelabvēlīgi dabas vai ģeogrāfiski apgrūtinājumi, un jāizstrādā attiecīga atbalsta politika šo reģionu attīstībai, kuri bez kohēzijas politikas nespētu panākt vairāk attīstītiem reģioniem līdzvērtīgu līmeni; aicina Komisiju kopā ar vietējām pašvaldībām un lielpilsētu reģioniem, ko uzskata par ES izaugsmes centriem, turpināt un paplašināt stratēģijas, ar kurām īsteno pilsētvides attīstības plānu; šajā sakarībā atgādina, ka ir svarīgi paredzēt, ka dalībvalstis un reģioni var pietiekami elastīgā veidā atbalstīt jaunās politikas uzdevumus, piemēram, saistībā ar imigrāciju (vienlaikus paturot prātā sākotnējos un joprojām spēkā esošos kohēzijas politikas mērķus un reģionu konkrētās vajadzības), kā arī kohēzijas politikas digitālo dimensiju plašākā nozīmē (tostarp IKT un platjoslas piekļuves jautājumus, kas saistīti ar vienotā digitālā tirgus izveides pabeigšanu); vērš uzmanību uz Enerģētikas savienības stratēģiju, Aprites ekonomikas stratēģiju un ES saistībām saskaņā ar Parīzes nolīgumu klimata pārmaiņu jomā, jo ESI fondiem ir svarīga nozīme to īstenošanā;
10. uzskata, ka vairāk uzmanības būtu jāpievērš tādām apakšreģionu teritorijām, kurās ir uzkrājušās vairākas problēmas un kurās bieži vien sastopama nabadzība, izolētas kopienas un trūcīgi apgabali, kur pārsvarā dzīvo atstumtas iedzīvotāju grupas, piemēram, romi;
11. atbalsta pakāpenisku pāreju no pieejas, kas balstīta uz lieliem infrastruktūras projektiem, uz tādu pieeju, kuras pamatā ir uz zināšanām balstīta ekonomika, inovācija un sociālā iekļaušana, kā arī spēju veidošana un kohēzijas politikas dalībnieku, tostarp pilsoniskās sabiedrības, iespēju vairošana, vienlaikus ņemot vērā to mazāk attīstīto reģionu īpatnības, kuriem joprojām vajadzīgs atbalsts infrastruktūras attīstībai un kuros ne vienmēr ir iespējami uz tirgu balstīti risinājumi, ņemot arī vērā, ka jānodrošina elastīgums, lai ļautu katrai dalībvalstij veikt ieguldījumus saskaņā ar tās prioritātēm, kas partnerattiecību nolīgumos noteiktas ar mērķi veicināt dalībvalstu ekonomisko, sociālo un teritoriālo attīstību;
12. uzskata, ka ESI fondi, tostarp jo īpaši Eiropas teritoriālās sadarbības programmas, būtu

jāizmanto, lai izveidotu un veicinātu kvalitatīvas darbvietas un sekmētu kvalitatīvas mūžizglītības un profesionālās apmācības (pārkvalificēšanas) sistēmas, tostarp skolu infrastruktūru, nolūkā ļaut darba ņēmējiem labvēlīgos apstākļos pielāgoties mainīgajai situācijai darba tirgū un veicināt ilgtspējīgu izaugsmi, konkurētspēju, attīstību un kopēju labklājību ar mērķi panākt sociāli taisnīgu, ilgtspējīgu un iekļaujošu Eiropu, vienlaikus pievēršoties vismazāk attīstītajiem reģioniem un nozarēm, kurās ir strukturālas problēmas, un atbalstot visneaizsargātākās un visnelabvēlīgākajā situācijā esošās sabiedrības grupas, jo īpaši jauniešus (sadarbībā ar tādām programmām kā *ERASMUS+*) un vismazāk kvalificētās personas, kā arī veicinot nodarbinātību, izmantojot aprites ekonomiku un novēršot agrīnu skolu pamešanu; vērš uzmanību uz to, ka ESF ir instruments, ar ko sekmē sabiedriskas nozīmes politikas īstenošanu;

13. pauž bažas par to, ka bezdarbs, jo īpaši jauniešu un sieviešu vidū, kā arī bezdarbs lauku apvidos, daudzās dalībvalstīs, neraugoties uz visiem centieniem, joprojām ir ļoti augsts, un kohēzijas politikai ir jārisina arī šīs problēmas; iesaka Komisijai pievērst lielāku uzmanību kohēzijas politikas ietekmei uz nodarbinātības veicināšanu un bezdarba samazināšanu; šajā sakarībā norāda, ka Jaunatnes nodarbinātības iniciatīva (*YEI*) ir iekļauta 34 ESF programmās 20 dalībvalstīs, kuras ir tiesīgas saņemt fonda līdzekļus, tādējādi ļaujot bez darba esošiem jauniešiem izmantot *YEI* sniegtās priekšrocības, lai uzlabotu prasmes un kvalifikācijas; tomēr pauž bažas par *YEI* īstenošanas novēloto uzsākšanu un to, kā dažos reģionos tiek īstenota garantijas jauniešiem shēma; mudina dalībvalstis pastiprināt centienus, lai ātri un veiksmīgi panāktu ievērojamu un jūtamu ietekmi no ieguldītajiem līdzekļiem, jo īpaši attiecībā uz finansējumu, kas piešķirts kā avansa maksājums, un lai *YEI* tiktu īstenota pareizi, kā arī nodrošināt pienācīgus darba apstākļus gados jauniem darba ņēmējiem; jo īpaši aicina ņemt vērā uzņēmēju faktiskās vajadzības, izmantojot ESI fondus, lai apmierinātu apmācības prasības nolūkā radīt patiesas nodarbinātības iespējas un panākt ilgtermiņa nodarbinātību; uzskata, ka jauniešu bezdarba novēršanai, sociālajai iekļaušanai un nākotnes demogrāfiskajām problēmām, ar ko Eiropa saskaras mūsdienās un saskarsies vidēja termiņa nākotnē, vajadzētu būt svarīgākajām jomām, uz kurām jāorientē kohēzijas politika; prasa turpināt *YEI* īstenošanu pēc 2016. gada, lai atbalstītu centienus apkarot jauniešu bezdarbu, vienlaikus veicot padziļinātu šīs iniciatīvas darbības analīzi ar mērķi panākt vajadzīgās korekcijas, lai to padarītu efektīvāku;
14. pauž nopietnas bažas par to, ka attiecībā uz Jaunatnes garantiju shēmu, kura 2014.–2020. gada periodā kopumā saņems EUR 12,7 miljardus no ESF un īpašās Jaunatnes nodarbinātības iniciatīvas un kura, ņemot vērā šo finansējumu, jau tagad tiek uzskatīta par virzītājspēku centieniem stimulēt jauniešu nodarbinātību, Komisija nav veikusi izmaksu un ieguvumu analīzi, kas ir standarta procedūra, kuru piemēro visām lielākajām Komisijas iniciatīvām; tādēļ trūkst informācijas par iespējamām kopējām izmaksām, ko radītu garantijas īstenošana visā ES, un, kā ir uzsvērusi Eiropas Revīzijas palāta, pastāv risks, ka tās finansējuma kopsumma var būt nepietiekama;
15. uzsver, ka saziņai, jo īpaši digitālajai saziņai, ir svarīga nozīme, jo ar tās starpniecību informācija par iespējamo palīdzību, kas ļautu atrast apmācību, praksi vai darbu, kuru līdzfinansē no ES fondiem, var sasniegt vislielāko skaitu jauniešu; aicina paplašināt saziņu, lai veicinātu tādu portālu kā *DROP'PIN* un *EURES* darbību un palielinātu jauniešu mobilitātes iespējas iekšējā tirgū, ko uzskata par vislielāko neizmantoto potenciālu cīņā pret bezdarbu ES;

16. aicina Komisiju nodrošināt, ka dalībvalstis, īstenojot ESI fondu atbalstītus projektus, ievēro Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām, tostarp mērķi veicināt pāreju no personu ar invaliditāti institucionālas aprūpes uz dzīvi kopienā;
17. atgādina, ka *TEN-T* pamattīkla pabeigšana ir Eiropas transporta politikas prioritāte un ka ESI fondi ir ļoti svarīgs instruments šā projekta īstenošanā; uzsver nepieciešamību izmantot ESI fondu potenciālu, lai savienotu pamata un visaptverošu *TEN-T* tīklu potenciālu ar reģionālo un vietējo transporta infrastruktūru; atzīst Kohēzijas fonda nozīmi infrastruktūras un savienojamības uzlabošanā Eiropā un uzstāj, ka šis fonds ir jā saglabā jaunajā finanšu shēmā laikposmam pēc 2020. gada;
18. uzsver, ka transporta multimodalitātei ir jābūt vitāli svarīgam faktoram ESI fondu finansēto projektu novērtēšanā, taču tas nedrīkst būt vienīgais kritērijs, kuru izmanto, lai novērtētu ierosinātos projektus, jo īpaši dalībvalstīs ar lielām investīciju vajadzībām transporta infrastruktūras jomā;
19. uzsver, ka ir jā saglabā tradicionālie arodi, tostarp amatniecības tradīcija un ar to saistītās prasmes, un jāizstrādā stratēģijas tradicionālo arodu uzņēmējdarbības izaugsmes veicināšanai, lai saglabātu tradicionālo arodu nozaru kultūras identitāti; vērš uzmanību uz to, ka ir svarīgi atbalstīt gados jaunu amatnieku un amatnieču profesionālo apmācību un mobilitāti;

***Ex ante* nosacījumi**

20. uzsver, ka ir jāveic *ex ante* nosacījumu efektīva uzraudzība, lai reģistrētu veiktos pasākumus un sasniegumus; uzskata, ka *ex ante* nosacījumi, jo īpaši attiecībā uz pētniecības un inovācijas stratēģijām pārdomātai specializācijai (*RIS3*), ir pierādījuši savu lietderību, un ierosina tos pilnveidot arī turpmāk; norāda, ka lielāka uzmanība būtu jāpievērš tam, lai stiprinātu mikrouzņēmumus, mazos un vidējos uzņēmumus;
21. vērš uzmanību uz to, ka būtisks *ex ante* nosacījumu īpatsvars vēl nav izpildīts; tādēļ aicina veikt analīzi par pašreizējo situāciju un pieņemt mērķtiecīgus pasākumus situācijas uzlabošanai, vienlaikus nekaitējot optimālu līdzekļu apguvei un kohēzijas politikas efektivitātei;

Uz darbības rezultātiem balstīta budžeta līdzekļu sadale

22. uzsver, ka tiesiskais regulējums 2014.–2020. gada periodam un partnerattiecību nolīgumi ir sekmējuši galvenokārt uz rezultātiem orientētu pieeju kohēzijas programmās un ka šāda pieeja var būt piemērs citām ES budžeta izdevumu sadaļām; atzinīgi vērtē vienotu rādītāju ieviešanu, kas ļaus izmērīt rezultātus un veikt to salīdzinošu novērtēšanu; uzskata, ka ir jāturpina darbs pie rādītājiem, lai uzlabotu datus par ESI fondu izdevumiem un optimizētu projektu atlasī;
23. atzīmē, ka būtisks jaunievedums ir bijis tematiskās koncentrācijas ieviešana, kurai atbilstīgi ieguldījumi tiek orientēti uz konkrētiem mērķiem un prioritātēm, kas atbilst rādītājiem un mērķiem, kuri īpaši apstiprināti visām tēmām;
24. atgādina, ka katrai dalībvalstij ir ieviesta izpildes rezerve, ko veido 6 % no ESI fondiem piešķirtajiem līdzekļiem; atgādina, ka atbilstīgi valstu 2017. gada ziņojumiem un

darbības izvērtēšanai 2019. gadā rezerve tiks piešķirta tikai tām programmām un prioritātēm, kurās ir sasniegti starpposma mērķi; aicina nodrošināt elastību jaunu saistību ieviešanā no izpildes rezerves, ja turpmākajos gados tiek sasniegti programmu mērķi un starpposma mērķi; lūdz Komisiju izvērtēt, vai izpildes rezerve patiešām rada pievienoto vērtību, vai arī tā ir izraisījusi vēl lielāku birokrātiju;

Eiropas pusgads

25. atzinīgi vērtē to, ka plānošanas procesā dalībvalstis vairāk nekā divas trešdaļas no konkrētām valstīm adresētiem ieteikumiem (KVAI), kas tika pieņemti 2014. gadā, ir saistījušas ar kohēzijas politikas ieguldījumiem un ka dalībvalstis ir ņēmušas to vērā savās plānošanas prioritātēs; atzīst, ka tuvākajā nākotnē KVAI varētu izraisīt grozījumus ESI fondu programmās, nodrošinot atbalstu strukturālajām reformām dalībvalstīs; norāda, ka KVAI un valstu reformu programmas liecina par skaidru saikni starp ESI fondiem un Eiropas pusgada procesiem;
26. uzsver, ka ir svarīgi izveidot līdzsvarotu saikni starp kohēzijas politiku un Eiropas pusgadu, jo tie abi sekmē vienu un to pašu mērķu sasniegšanu saskaņā ar stratēģiju „Eiropa 2020”, neierobežojot ekonomiskās, sociālās un teritoriālās kohēzijas mērķu sasniegšanu atšķirību mazināšanai, kā noteikts Līgumos; uzskata, ka būtu no jauna jāizvērtē pamatojums ESI fondu finansējuma apturēšanai gadījumā, ja tiek konstatētas novirzes Eiropas pusgada mērķu īstenošanā, jo tas varētu kavēt izaugsmes un nodarbinātības veicināšanu;

Sinerģija un finanšu instrumenti

27. norāda, ka ESI fondu tiesiskais regulējums 2014.–2020. gadam atbalsta finanšu instrumentu izmantošanu; tomēr uzsver, ka joprojām ir nepieciešams izmantot dotācijas; konstatē, ka ir vērojama pakāpeniska pāreja no dotācijām uz aizdevumiem un garantijām; uzsver, ka šo tendenci stiprina Investīciju plāns Eiropai un nesen izveidotais Eiropas Stratēģisko investīciju fonds (ESIF); turklāt arī norāda, ka vairāku fondu pieejas izmantošana joprojām šķiet sarežģīta; uzsver — ņemot vērā šo instrumentu sarežģītību, ir ļoti svarīgi nodrošināt pienācīgu atbalstu vietējām un reģionālām iestādēm to ierēdņu apmācībā, kas atbild par šo iestāžu vadību; norāda, ka finanšu instrumenti var piedāvāt risinājumus efektīvai ES budžeta izmantošanai, kopā ar dotācijām sekmējot investīcijas, lai stimulētu ekonomikas izaugsmi un radītu ilgtspējīgas darbvietas;
28. norāda, ka ar ESIF tiek īstenota atsevišķa programma, kuru uzskata par veiksmes stāstu attiecībā uz ātru īstenošanu un rezultātiem reālu darbību formā, neraugoties uz būtiskiem trūkumiem, piemēram, nepietiekamu papildināmību; ņemot vērā minēto, aicina Komisiju sniegt konkrētus datus par ESIF ietekmi uz izaugsmi un nodarbinātību un pēc izvērtēšanas nākt klajā ar gūtajām atziņām, lai ESI fondus varētu veiksmīgāk izmantot jaunajā plānošanas periodā no 2021. gada; prasa, ņemot vērā Eiropas Revīzijas palātas Atzinumu Nr. 2/2016¹, veikt analīzi par ESIF ieguldījumu ESI fondu mērķu sasniegšanā un izvērtēt, kas ir sasniegts ESIF prioritāšu jomā;

¹ Eiropas Revīzijas palātas Atzinums Nr. 2/2016 par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai, ar ko groza Regulu (ES) Nr. 1316/2013 un (ES) 2015/1017, un par Regulas (ES) 2015/1017 18. panta 2. punktā paredzēto Komisijas novērtējumu, kas pievienots šim priekšlikumam.

29. atzīmē, ka trūkst pierādījumu par iznākumu un rezultātiem, kas panākti ar finanšu instrumentiem, un ka saikne starp šiem finanšu instrumentiem un vispārējiem ES mērķiem un prioritātēm nav skaidra;
30. norāda, ka Komisijas 16. panta ziņojums sniedz maz informācijas par koordināciju un sinerģiju starp dažādām programmām un instrumentiem citās politikas jomās un jo īpaši ne vienmēr ir sniedzis uzticamus datus par ESF un Jaunatnes nodarbinātības iniciatīvas programmu sagaidāmajiem rezultātiem; uzsver, ka piecu ESI fondu vienots regulējums ir vairojis to sinerģiju, tostarp attiecībā uz kopējās lauksaimniecības politikas otro pīlāru; pauž pārliecību, ka sinerģija ar citām politikas jomām un instrumentiem, tostarp ESIF un citiem finanšu instrumentiem, būtu jāsekmē, lai maksimāli palielinātu investīciju ietekmi; uzsver, ka valsts atbalsta noteikumi attiecas uz ESI fondiem, bet ne uz ESIF un pamatprogrammu “Apvārsnis 2020”, un ka tas rada problēmas saistībā ar attiecīgo fondu, programmu un instrumentu sinerģiju; uzsver — lai nodrošinātu ESIF, attiecīgo finanšu instrumentu un ESI fondu nepieciešamo papildināmību un sinerģiju, ir sīkāk jāizvērtē jautājums par valsts atbalsta noteikumiem ar mērķi tos precizēt, vienkāršot un attiecīgi pielāgot; aicina Komisiju izstrādāt visaptverošas pamatnostādnes pārvaldības iestādēm par ESIF kombinēšanu gan ar dalītās pārvaldības, gan tiešās pārvaldības instrumentiem, tostarp ESI fondiem, Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumentu un pamatprogrammu “Apvārsnis 2020”;
31. prasa turpināt līdzsvaroti izmantot finanšu instrumentus, ja tiem ir pievienotā vērtība un tie neapdraud tradicionālo atbalstu no kohēzijas politikas; tomēr uzsver, ka tam vajadzētu notikt tikai pēc tam, kad ir rūpīgi izvērtēts finanšu instrumentu ieguldījums kohēzijas politikas mērķu sasniegšanā; uzsver, ka visiem reģioniem ir jāizmanto dažādi finansējuma avoti, savukārt subsīdijas joprojām ir vispiemērotākais instruments atsevišķās nozarēs nolūkā sasniegt izaugsmes un nodarbinātības mērķus; aicina Komisiju nākt klajā ar stimuliem, lai nodrošinātu, ka pārvaldības iestādes ir pilnībā informētas par iespējām izmantot finanšu instrumentus un to darbības jomu, un veikt analīzi par to, kādas pārvaldības izmaksas ir dotācijām un atmaksājamai palīdzībai, ko īsteno dalītas un centralizētas pārvaldības programmās; uzsver, ka finanšu instrumentu efektīvai īstenošanai ārkārtīgi svarīgi ir nodrošināt skaidrus, saskaņotus un mērķtiecīgus noteikumus par šiem instrumentiem, lai vienkāršotu plānošanas un īstenošanas procesu līdzekļu pārvaldītājiem un saņēmējiem; vērš uzmanību uz gaidāmo INI ziņojumu „Eiropas reģioniem piemērots finansējumu kopums — finanšu instrumentu līdzsvarošana un ES kohēzijas politikas subsīdijas“;

Vienkāršošana

32. norāda, ka viens no galvenajiem mērķiem 2014.–2020. gada plānošanas periodā ir turpmāka vienkāršošana attiecībā uz ESI fondu atbalsta saņēmējiem, un atzīst, ka vienkāršošana ir viens no svarīgākajiem faktoriem, kas veicina labāku finansējuma pieejamību;
33. atzinīgi vērtē to, ka jaunais modernizētais ESI fondu regulējums paredz jaunas vienkāršošanas iespējas attiecībā uz vienotiem attiecināmības noteikumiem, vienkāršotām izmaksu iespējām un e-pārvaldību; tomēr pauž nožēlu, ka Komisijas paziņojums par KNR 16. panta 3. punktu neietver nekādu konkrētu informāciju par vienkāršoto izmaksu iespēju izmantošanu; uzsver, ka ir vajadzīgi turpmāki centieni, lai

attīstītu vienkāršoto izmaksu iespēju potenciālu, mazinot administratīvo slogu; norāda, ka joprojām gan attiecībā uz saņēmējiem, gan pārvaldības iestādēm, ir vajadzīgi būtiski vienkāršošanas pasākumi, pievēršot uzmanību publiskajam iepirkumam, projektu vadībai un revīzijai darbību veikšanas laikā un pēc tam;

34. aicina Komisiju veikt pastāvīgu novērtējumu par administratīvo slogu, jo īpaši par tādiem komponentiem kā laiks, izmaksas un administratīvās formalitātes, piešķirot ES finansējumu gan dotāciju, gan finanšu instrumentu veidā, un šo novērtējumu veic, pamatojoties uz 2007.–2013. gada rezultātiem un jaunā perioda (no 2014. gada) sākumu;
35. attiecībā uz nākamo plānošanas periodu, kas sāksies 2021. gadā, iesaka visos pārvaldības līmeņos censties panākt vienotu revīzijas sistēmu, novēršot divkārtas pārbaudes dažādos pārvaldes līmeņos; mudina Komisiju paskaidrot pašreizējo pamatnostādņu darbības jomu un juridisko statusu attiecībā uz visiem ESI fondiem, kā arī ciešā sadarbībā ar vadošajām iestādēm un visām attiecīgajām revīzijas struktūrām izstrādāt revīzijas jautājumu vienotu interpretāciju; atkārtoti norāda, ka ir jāveic turpmāki vienkāršošanas pasākumi, tostarp jo īpaši programmās, kas paredzētas jauniešiem, cita starpā ieviešot lielāku samērīgumu attiecībā uz kontroli; atzinīgi vērtē Komisijas izveidotās Augsta līmeņa darba grupas vienkāršošanas jautājumos provizoriskos darba rezultātus;
36. iesaka izveidot standarta procedūras darbības programmu sagatavošanai un pārvaldībai, it īpaši gadījumos, kad tiek īstenotas daudzas teritoriālās sadarbības programmas;

Administratīvā spēja

37. norāda, ka dalībvalstu politikas sistēmās ir atšķirīga administratīvā kultūra un dažādi izpildes līmeņi, kurus *ex ante* nosacījumiem vajadzētu palīdzēt pārvarēt; uzsver nepieciešamību kā prioritāti kohēzijas politikas un Eiropas pusgada kontekstā stiprināt administratīvo spēju, jo īpaši dalībvalstīs, kurās ir zems līdzekļu apguves īpatsvars; norāda uz nepieciešamību sniegt dalībvalstīm, reģioniem un vietējām pašvaldībām tehnisku, profesionālu un praktisku palīdzību finansējuma saņemšanas pieteikumu sagatavošanā; atzinīgi vērtē *JASPERS* instrumenta ietekmi un atkārtoti uzsver, ka sliktas investīciju plānošanas dēļ būtiski kavējas projektu īstenošana un tiek neefektīvi izmantots finansējums;
38. norāda, ka atsevišķu programmu lēnā uzsākšana, pārvaldības spēju trūkums attiecībā uz sarežģītiem projektiem, konstatētie kavējumi projektu pabeigšanā, dalībvalstu administratīvais slogs, pārmērīgs regulējums un kļūdas publiskā iepirkuma procedūrās ir galvenie šķēršļi kohēzijas politikas īstenošanai; uzskata, ka ir būtiski vienotās pārvaldības sistēmā identificēt un vienkāršot nevajadzīgi sarežģītus procesus un procedūras, kas rada papildu slogu iestādēm un saņēmējiem; norāda, ka administratīvā spēja ir pastāvīgi jāuzlabo, jāpārtrauga un jāstiprina; minēto iemeslu dēļ uzskata, ka šajā sakarībā ir jāizmanto funkcionāli un elastīgi e-pārvaldes risinājumi, kā arī jāuzlabo dalībvalstu savstarpējā saziņa un sadarbība; turklāt uzsver, ka lielāka uzmanība ir jāpievērš administrācijas darbinieku apmācībai;
39. norāda, ka īpaši pielāgoti reglamentējošie noteikumi, nosacījumi un risinājumi (piemēram, *Taiax Regio Peer 2 Peer* apmaiņas mehānisms starp dažādiem reģioniem),

kura mērķis ir vienkāršošana, var risināt dažādu reģionu vajadzības un problēmas efektīvāk attiecībā uz administratīvo spēju;

Eiropas teritoriālā sadarbība

40. uzsver, jo īpaši no pierobežas reģionu atšķirību samazināšanas viedokļa, Eiropas teritoriālās sadarbības (ETS) Eiropas pievienoto vērtību, kas būtu jāatspoguļo palielinātās apropriācijās šim kohēzijas politikas mērķim un būtu jāievieš pēc iespējas ātrāk; vienlaikus aicina dalībvalstis nodrošināt nepieciešamo līdzfinansējumu; uzsver, ka šis instruments ir jā saglabā kā viens no kohēzijas politikas pamatelementiem laikposmā pēc 2020. gada;
41. uzsver makroreģionālo stratēģiju nozīmi, jo tie ir instrumenti, kas ir pierādījuši savu lietderību teritoriālās sadarbības attīstībā un attiecīgo reģionu ekonomiskajā attīstībā; uzsver, ka minētajās stratēģijās iekļauto pasākumu sekmīgā īstenošanā izšķiroša nozīme ir vietējām un reģionālajām pašvaldībām;
42. iesaka kā teritoriālās sadarbības juridisko pamatu vairāk izmantot grozīto un paplašināto ETSG juridisko instrumentu;
43. ierosina izveidot pastāvīgu saikni starp *RIS3* un reģionu sadarbību ES mērogā, vēlams, veidojot pastāvīgu *Interreg* programmas daļu;
44. uzsver, ka orientēšanās uz rezultātiem prasa *Interreg* programmu īstenošanā panākt augstas kvalitātes sadarbību projektu līmenī un pielāgot vērtēšanas metodes un kritērijus, lai ņemtu vērā katras programmas īpatnības; aicina Komisiju, dalībvalstis un pārvaldes iestādes sadarboties un apmainīties ar informāciju un labas prakses piemēriem, lai nodrošinātu, ka pēc iespējas efektīvi tiek īstenota mērķtiecīga virzība uz rezultātiem un centieni to panākt, ņemot vērā ETS īpatnības;
45. uzsver iespējas, ko piedāvā finanšu instrumentu izmantošana *Interreg* programmās, jo tas, papildinot dotācijas, sekmē atbalstu MVU un pētniecību un inovāciju, palielinot investīcijas, radot jaunas darbvietas, uzlabojot iespējas sasniegt labākus rezultātus un palielinot projektu efektivitāti;
46. pauž nožēlu par to, ka sabiedrība nav pietiekami informēta par ETS programmām un ka tās nav pietiekami pamanāmas, un prasa īstenot efektīvāku saziņu par pabeigto projektu sasniegumiem; aicina Komisiju, dalībvalstis un pārvaldes iestādes izveidot mehānismus un plašas, institucionalizētas sadarbības platformas, lai nodrošinātu labāku pamanāmību un izpratnes veicināšanu; aicina Komisiju izklāstīt ETS programmu un projektu līdzšinējos panākumus;

Partnerības princips un daudzlīmeņu pārvaldība

47. atzinīgi vērtē rīcības kodeksu, par kuru notika vienošanās sarunās par pašreizējo finansēšanas periodu un kurā noteikti obligātie standarti labi funkcionējošai partnerībai; norāda, ka rīcības kodeksa dēļ vairumā dalībvalstu ir uzlabojusies partnerības principa īstenošana, taču pauž nožēlu par to, ka daudzas dalībvalstis ir centralizējušas lielu sarunu daļu un PN un DP īstenošanu; uzsver nepieciešamību aktīvi iesaistīt reģionālās un vietējās iestādes un citas ieinteresētās personas visos posmos un tādēļ aicina

nodrošināt to reālu līdzdalību turpmākajā sarunu un īstenošanas procesā attiecībā uz valstu konkrētajām struktūrām; uzskata, ka pārāk liela centralizācija un uzticēšanās trūkums arī ir kavējuši ESI fondu īstenošanu, jo dažas dalībvalstis un vadošās iestādes ir mazāk ieinteresētas lielāku atbildību par ES līdzekļu pārvaldību nodot vietējām un reģionālām pašvaldībām;

48. uzsver, ka Komisijai ir jāsniedz paskaidrojums par dalībvalstu un reģionu sniegumu attiecībā uz KNR 5. panta principiem, īpašu uzmanību pievēršot tam, kā sekmēt, lai valdība pilnībā piemērotu partnerības principu; uzsver, ka līdzdalība ir priekšnosacījums ES kohēzijas politikas labākai atpazīstamībai;
49. atbalsta Komisijas jauno pieeju izveidot īpašas darba grupas, t. i., projektu grupas, lai nodrošinātu ESI fondu labāku pārvaldību dalībvalstīs, un aicina pilnveidot šo pieeju;
50. uzsver, ka turpmākajā kohēzijas politikā ir jāiekļauj atbalsta pasākumi, ar ko bēgļiem palīdz sekmīgi integrēties ES darba tirgū, tādējādi veicinot ekonomikas izaugsmi un palīdzot garantēt vispārējo drošību Eiropas Savienībā;

Kohēzijas politikas nākotne

51. uzsver, ka ESI fondi sekmē dalībvalstu IKP, jaunu darbvietu izveidi un izaugsmi, kas ir būtiski faktori, kuri jāņem vērā 7. ziņojumā par kohēziju, kas sagaidāms 2017. gadā; turklāt norāda, ka ievērojami ieguldījumi mazāk attīstītajos reģionos veicina arī attīstītāko dalībvalstu IKP; uzskata — ja Apvienotās Karalistes valdība oficiāli izmantos LES 50. pantu, 7. ziņojumā par kohēziju būtu jāņem vērā arī *Brexit* iespējamā ietekme uz struktūrpolitiku;
52. uzskata, ka IKP nevar būt vienīgais pamatotais rādītājs, lai nodrošinātu taisnīgu līdzekļu sadalījumu, un ka, lemjot par turpmāko līdzekļu sadalījumu, būtu jāņem vērā konkrētas teritoriālās vajadzības un saskaņotās programmu prioritātes programmas jomu attīstībai; uzskata, ka ir svarīgi nākotnē apsvērt iespēju ieviest jaunus dinamiskus rādītājus papildus IKP; norāda, ka daudzos Eiropas reģionos ir augsts bezdarba līmenis un samazinās iedzīvotāju skaits; aicina Komisiju apsvērt iespēju izstrādāt un ieviest “demogrāfisko rādītāju”;
53. atgādina, ka ievērojama daļa publiskā sektora investīciju tiek veiktas vietējā un reģionu līmenī; uzsver, ka Eiropas kontu sistēma (EKS) nedrīkst ierobežot vietējo un reģionālo pašvaldību spējas veikt nepieciešamās investīcijas, jo tas liegtu dalībvalstīm piešķirt līdzfinansējumu projektiem, kas ir tiesīgi saņemt struktūrfondu finansējumu, tādējādi neļaujot tiem izmantot šo nozīmīgo finansējuma avotu, lai palīdzētu pārvarēt ekonomikas krīzi un atjaunotu izaugsmi un nodarbinātību; stingri mudina Komisiju pārskatīt EKS strikto gada pieeju, lai publiskie izdevumi, ko finansē no ESI fondiem, tiktu uzskatīti par kapitālieguldījumiem un nevis tikai parādu un darbības izdevumiem;
54. uzsver, ka ETS, kurā izmanto plašāku teritoriālās kohēzijas principu, kas ieviests ar Lisabonas līgumu, vajadzētu vēl pilnveidot; tāpēc mudina visas ieinteresētās personas, kas iesaistītas sarunās par turpmāko politiku, stiprināt šo teritoriālās kohēzijas dimensiju; aicina Komisiju 7. ziņojumā par kohēziju piešķirt ETS nepieciešamo nozīmi;
55. uzskata, ka nākotnē ir jāsaglabā tematiskā koncentrācija, jo tā ir pierādījusi savu

dzīvotspēju; sagaida, ka Komisija nāks klajā ar pārskatu par sasniegumiem, kurus kohēzijas politikā ir sekmējusi tematiskā koncentrācija;

56. pauž pārliecību, ka nākotnē uz rezultātiem orientētai kohēzijas politikai ir jābalstās uz datiem un rādītājiem, kas ir piemēroti īstenoto centienu un panākto rezultātu un ietekmes mērīšanai, kā arī uz vietējā un reģionālā līmeņa pieredzi attiecīgajā jomā (uz darbības rezultātiem balstīta budžeta izstrāde, *ex ante* nosacījumi un tematiskā koncentrācija), jo tas nodrošina skaidras praktiskas pamatnostādnes par politikas principu īstenošanu vietējām un reģionālajām pašvaldībām, tostarp tām, kuras līdz šim nav mēģinājušas piemērot minēto pieeju;
57. uzsver, ka nākotnē būs nepieciešama ātrāka pieejamo līdzekļu izmantošana un līdzsvarotāka izdevumu plūsma plānošanas cikla laikā, arī tādēļ, lai izvairītos no biežas pievēršanās „retrospektīviem projektiem”, kuru mērķis bieži vien ir izvairīšanās no automātiskās saistību atcelšanas plānošanas perioda beigās; uzskata, ka pēc jaunās vispārējās regulas un konkrētu fondu regulu pieņemšanas darbības programmu īstenošanu nākamajā plānošanas periodā no 2021. gada varēs sākt ātrāk, jo dalībvalstīm pēc centieniem attiecībā uz 2014.–2020. gada kohēzijas politiku jau būs pieredze uz darbības rezultātiem balstītas politikas īstenošanā; šajā sakarībā norāda, ka dalībvalstīm būtu jāizvairās no kavēšanās, izraugoties darbības programmu pārvaldības iestādes;
58. uzstāj, ka likumdošanas process nākamās DFS pieņemšanai būtu jāpabeidz līdz 2018. gada beigām, lai pēc tam ātri varētu pieņemt tiesisko regulējumu turpmākajai kohēzijas politikai un tā varētu nekavējoties stāties spēkā 2021. gada 1. janvārī;
59. uzskata, ka kohēzijas politikai arī turpmāk būtu jāaptver visas dalībvalstis un visi Eiropas reģioni, un ka vienkāršota kārtība attiecībā uz piekļuvi ES līdzekļiem ir būtisks priekšnoteikums politikas sekmīgai attīstībai nākotnē;
60. uzskata, ka inovācijas un pārdomātas specializācijas garam papildus ilgtspējīgai attīstībai ir jāturpina būt svarīgam kohēzijas politikas virzītājspēkam; uzsver, ka pārdomātai specializācijai jābūt galvenajam mehānismam, īstenojot kohēzijas politiku nākotnē;
61. vērš uzmanību uz augsto maksājumu pieprasījumu uzkrāšanās risku 1.b izdevumu kategorijā pašreizējās DFS otrajā pusē un prasa, lai līdz pašreizējā finanšu plāna beigām tiktu nodrošināts pietiekams katrā gadā pieejamais maksājumu apropriāciju apjoms nolūkā novērst turpmāku nesamaksāto rēķinu uzkrāšanos; šajā sakarībā uzsver, ka trijām ES iestādēm ir jāizstrādā un jāapstiprina jauns vienoto maksājumu plāns 2016.–2020. gadam, kurā būtu jāparedz skaidra stratēģija, kā līdz pašreizējās DFS beigām nodrošināt visas maksājumu vajadzības;
62. iesaka Komisijai analizēt ietekmi, kāda bijusi ESI fondu investīcijām iepriekšējā plānošanas periodā, un to, cik lielā mērā Eiropas mērķi ir sasniegti, izmantojot investētos līdzekļus, un iesaka izdarīt secinājumus attiecībā uz pozitīvo un negatīvo pieredzi kā sākumpunktu, lai pievienotu vērtību investēšanas procesā;
63. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai un Reģionu komitejai, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem un reģionālajiem parlamentiem.

PASKAIDROJUMS

Eiropa iet cauri sarežģītam posmam gan ekonomiskā, gan politiskā ziņā un tādēļ vairāk nekā jebkad agrāk ir nepieciešams īstenot pienācīgu ieguldījumu politiku, kas ir iedzīvotāju interesēs. Komisija 2015. gada 14. decembrī nāca klajā ar paziņojumu „Ieguldījumi darbvietās un izaugsmē — maksimāla ESI fondu ieguldījuma izmantošana” (COM(2015)0639). Minētais paziņojums atbilst Kopīgo noteikumu regulas (KNR) 16. panta 3. punktā paredzētajai prasībai.

Eiropas Parlaments šajā īstenošanas ziņojumā izvērtē minēto Komisijas paziņojumu.

Laikposmā no 2014. līdz 2020. gadam Eiropas strukturālie un investīciju fondi (ESI fondi) ar EUR 454 miljardu budžetu ir Eiropas Savienības (ES) galvenais ieguldījumu politikas instruments. Finanšu krīzes dēļ publiskie ieguldījumi ir būtiski samazinājušies, tādēļ lielākajā daļā dalībvalstu ESI fondi un dalībvalstu līdzfinansējums ir galvenais publisko ieguldījumu instruments. Dažās dalībvalstīs ESI finansējums veido 60–80 % no kopējiem publiskajiem ieguldījumiem attiecīgajā dalībvalstī. Minētā iemesla dēļ šī būtiskā ieguldījumu instrumenta ietekmes maksimāla palielināšana kļūst ārkārtīgi nozīmīga.

Referents norāda, ka informācijai par īstenotajiem projektiem vajadzētu attiekties ne tikai uz izdevumiem un grāmatvedību, bet arī uz Eiropas pievienoto vērtību un Eiropas panākumu atpazīstamību. Viņš arī uzsver, ka informācijas sniegšana par ESI fondiem būtu jāmodernizē un jāpadara intensīvāka.

Ik reizi, kad interesanti un inovatīvi projekti, kas saņem Eiropas finansējumu, gūst panākumus, par to būtu plaši jāinformē Eiropas iedzīvotāji. Tādējādi informācijas sniegšana par ESI fondiem būtu jāmodernizē un jāpadara intensīvāka.

Svarīgs elements kohēzijas politikas nākotnē ir līdzsvars starp Eiropas pusgada un konkrētām valstīm adresētu ieteikumu (KVAI) mērķiem un kohēzijas politikas mērķiem (ekonomiskā, sociālā un teritoriālā kohēzija), kuru papildināmība ir jāanalizē sīkāk.

Viens no jauninājumiem, kas tika ieviests KNR 2014.–2020. gada plānošanas periodam, ir *ex ante* nosacījumi. *Ex ante* nosacījumi tika ieviesti, lai uzlabotu ieguldījumu nosacījumus Eiropas Savienībā un tās reģionos. Komisija savā paziņojumā norāda, ka 75 % no *ex ante* nosacījumiem bija izpildīti programmu apstiprināšanas posmā, kas nozīmē, ka nebija izpildīti 750. Jūlija vidū šis skaits tika samazināts līdz 500.

Referents sagaida, ka 2017. gada progresu ziņojumos par dalībvalstīm būs kvalitatīvāka informācija/analīze par vispārējo progresu stratēģijas „Eiropa 2020” mērķu sasniegšanā, jo īpaši attiecībā uz starpposma mērķiem, kā arī *ex ante* nosacījumu izpildi.

Attiecībā uz plašāku uz rezultātiem orientētas politikas jēdzienu būtisks uzlabojums ir bijis tematiskās koncentrācijas ieviešana, kurai atbilstīgi ieguldījumi tiek orientēti uz konkrētiem mērķiem un prioritātēm, kas atbilst attiecīgajai tēmai paredzētiem rādītājiem un mērķiem. Tematiskā koncentrācija neapšaubāmi veicina virzību uz Eiropas Komisijas 10 prioritātēm.

Minēto iemeslu dēļ kohēzijas politikai arī turpmāk vajadzētu būt ar tematisku ievirzi, vienlaikus pieļaujot zināmu elastību, lai ņemtu vērā katra reģiona īpašās vajadzības. Šajā sakarībā referents uzsver, ka jāņem vērā izteiktu pilsētu un lauku reģionu apstākļi, t. s. mazāk attīstīto reģionu apstākļi un apstākļi reģionos, kuros ir pastāvīgi nelabvēlīgi dabas vai ģeogrāfiski apgrūtinājumi (ziemeļu reģioni ar ļoti zemu iedzīvotāju blīvumu un pārrobežu, salu, kalnu un attālākie reģioni). Referents arī atgādina, ka ir svarīgi paturēt prātā jaunās politikas izaicinājumus, piemēram, saistībā ar imigrāciju, kā arī kohēzijas politikas digitālo dimensiju plašākā nozīmē (tostarp IKT un plašjoslas piekļuves jautājumus, kas saistīti ar vienotā digitālā tirgus izveides pabeigšanu). Šajā sakarībā svarīgi ir uzsvērt Enerģētikas savienības stratēģiju, jo ESI fondiem ir svarīga un daudznozīmīga loma tās īstenošanā.

Vienkāršošana ir svarīgs faktors piekļuvē finansējumam. Šajā kontekstā ir nožēlojami, ka saņēmēji joprojām saskaras ar daudziem šķēršļiem un joprojām pastāv daudz sarežģītu procedūru.

Lai gan KNR ir paredzētas vairākas iespējas finanšu instrumentu izmantošanai un vairāku fondu pieeja, ir jāveic turpmāki pasākumi, lai panāktu vienkāršošanu, kā arī sinerģiju ar līdzīgi orientētiem ES politikas instrumentiem. ESI fondu tiesiskais regulējums 2014.–2020. gadam atbalsta plašāku finanšu instrumentu izmantošanu. Šo tendenci stiprina Investīciju plāns Eiropai un jo īpaši nesen izveidotais Eiropas Stratēģisko investīciju fonds (ESIF). Patlaban uzsvars ir uz pakāpenisku pāreju no dotācijām uz aizdevumiem un garantijām, jo vairāku fondu pieejas izmantošana joprojām ir sarežģīta.

Par ESIF un MVU instrumentiem vienošanās sarunu procesā tika panākta ļoti vēlu, tādēļ dalībvalstis savās programmās pietiekamā mērā neņēma vērā šos instrumentus. Līdz šim saskaņā ar ESIF ir sākti 64 ieguldījumu projekti un parakstīti 185 MVU finansēšanas nolīgumi ar starpniekiem, šiem mērķiem izmantojot EUR 12 miljardus un radot jaunus ieguldījumus EUR 100 miljardu apmērā.

Attiecībā uz Eiropas teritoriālo sadarbību (ETS) ir jānorāda, ka to ierobežo svarīgs faktors, kas nav izteikti politisks, juridisks vai ekonomisks. Daudzi Eiropas reģioni saskaras ar demogrāfiskām pārmaiņām, kā arī iedzīvotāju skaita samazināšanos lauku teritorijās, kas saistīta ar jauniešu pārcelšanos no lauku apvidiem uz pilsētām, ņemot vērā daudzās iespējas, ko pilsētas piedāvā salīdzinājumā ar laukiem.

Dalībvalstīm būtu jāievieš instrumenti, kas nepieciešami, lai turpinātu veidot administratīvo spēju, piemēram, uzlabojot funkcionālus un elastīgus e-pārvaldes risinājumus.

Visbeidzot, ir svarīgi vērst uzmanību uz to, ka liels kļūdu skaits kohēzijas politikas īstenošanā daļēji rodas citu politikas jomu, piemēram, publiskā iepirkuma, valsts atbalsta utt., ietekmē.

17.10.2016

NODARBINĀTĪBAS UN SOCIĀLO LIETU KOMITEJAS ATZINUMS (*)

Reģionālās attīstības komitejai

par ieguldījumu darbvietās un izaugsmē — maksimāla Eiropas strukturālo un investīciju fondu ieguldījuma izmantošana — izstrādātā ziņojuma novērtējums saskaņā ar KNR 16. panta 3. punktu
(2016/2148(INI))

Atzinuma sagatavotājs: *Georgi Pirinski(*)*

(*) Iesaistītā komiteja — Reglamenta 54. pants

IEROSINĀJUMI

Nodarbinātības un sociālo lietu komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Reģionālās attīstības komiteju rezolūcijas priekšlikumā iekļaut šādus ierosinājumus:

1. pauž pārstiegumu un bažas par to, ka Kopīgo noteikumu regulas (KNR) 16. panta 3. punktā paredzētā ziņojuma vietā Komisija ir iesniegusi tikai paziņojumu saistībā ar sarunām par partnerattiecību nolīgumiem un darbības programmām, kuram nav būtiskas ietekmes, kurā trūkst analīzes un kurš neatbilst 16. panta 3. punkta prasībām;
2. uzskata, ka Eiropas strukturālie un investīciju fondi (ESI fondi) ir jāizmanto, lai izveidotu un veicinātu kvalitatīvas darbvietas un sekmētu kvalitatīvas mūžizglītības un profesionālās apmācības (pārkvalificēšanas) sistēmas nolūkā ļaut darba ņēmējiem labvēlīgos apstākļos pielāgoties mainīgajai situācijai darba tirgū un veicināt ilgtspējīgu izaugsmi, konkurētspēju, attīstību un kopēju labklājību ar mērķi panākt sociāli taisnīgu, ilgtspējīgu un iekļaujošu Eiropu, vienlaikus pievēršoties vismazāk attīstītajiem reģioniem un nozarēm, kurās ir strukturālas problēmas, un atbalstot visneaizsargātākās un visnelabvēlīgākajā situācijā esošās sabiedrības grupas, jo īpaši jauniešus un vismazāk kvalificētās personas, kā arī veicinot labāku nodarbinātību, izmantojot aprites ekonomiku un atjaunojamās enerģijas avotus; vērš uzmanību uz to, ka Eiropas Sociālais fonds nav tikai ieguldījumu instruments, bet drīzāk gan līdzeklis, lai atbalstītu sabiedriskas nozīmes politikas īstenošanu, kā arī lai uzlabotu publisko iestāžu un ieinteresēto personu institucionālās spējas un valsts pārvaldes efektivitāti;
3. pieņem zināšanai partnerattiecību nolīgumos un darbības programmās paredzētos rezultātus, tomēr pauž nožēlu par to, ka Komisija savā paziņojumā (COM(2015)0639) nav

sniegusi ne ticamus datus par ESF un YEI programmu paredzētajiem rezultātiem, ne arī detalizētus datus par prasību izpildi gan attiecībā uz minimālo ESF daļu (KNR 92. panta 4. punkts), gan minimālo piešķirumu sociālajai iekļaušanai; aicina dalībvalstis un reģionālās un vietējās iestādes īstenot pareizu ievirzi attiecībā uz lēmumiem par ieguldījumu prioritātēm un projektu atlasī, balstoties tikai uz ESI fondiem skaidri noteiktām prioritātēm, un izmantot racionalizētus un efektīvus īstenošanas procesus, lai sasniegtu kohēzijas politikas mērķus, jo rezultāti pārāk bieži nav attaisnojuši cerības; atgādina, ka augšupējas pieejas izmantošana varētu veicināt šā mērķa sasniegšanu; atgādina, ka ir nepieciešama rezultatīvāka un efektīvāka politika, lai nepieļautu funkciju pārkļāšanos, darbinieku atlaišanu, destruktīvu administratīvo slogu un neatbilstību;

4. pauž bažas un ir vīlies par Eiropas Sociālā fonda (ESF) darbības programmas vēlo pieņemšanu un mudina gan dalībvalstis, gan Komisiju paātrināt darbības programmu īstenošanu; uzskata, ka ievērojamie jaunievedumi laikposmā no 2014. līdz 2020. gadam rada administratīvas grūtības, neraugoties uz vienkāršošanas centieniem; sagaida, ka Komisija no tā būs mācījusies, lai nepieļautu līdzīgas kavēšanās nākotnē, kā arī lai pastiprinātu ESI fondu uzraudzību un īstenošanu nolūkā nodrošināt to efektivitāti un pārredzamību;
5. uzsver, ka uzdevumiem, kurus ESF ir uzdots risināt, ir prioritārs raksturs, kas atspoguļojas EUR 86,4 miljardos, kas paredzēti ESF pasākumiem saskaņā ar attiecīgajiem tematiskajiem mērķiem atbilstoši stratēģijai „Eiropa 2020”;
6. norāda, ka Jaunatnes nodarbinātības iniciatīva (YEI) ir iekļauta 34 ESF programmās 20 dalībvalstīs, kuras ir tiesīgas saņemt fonda līdzekļus, tādējādi ļaujot bez darba esošiem jauniešiem izmantot YEI sniegtās priekšrocības, lai atrastu darbu vai uzlabotu prasmes un kvalifikācijas; tomēr pauž bažas par YEI īstenošanas novēloto uzsākšanu un to, kā dažos reģionos tiek īstenota garantijas jauniešiem shēma; mudina dalībvalstis pastiprināt centienus, lai ātri un veiksmīgi panāktu ievērojamu un jūtamu ietekmi no ieguldītajiem līdzekļiem, jo īpaši attiecībā uz finansējumu, kas piešķirts kā avansa maksājums, un lai YEI tiktu īstenota pareizi, kā arī nodrošināt pienācīgus darba apstākļus gados jauniem darba ņēmējiem; jo īpaši aicina ņemt vērā uzņēmēju faktiskās vajadzības, izmantojot ESI fondus, lai apmierinātu apmācības prasības nolūkā radīt patiesas nodarbinātības iespējas un panākt ilgtermiņa nodarbinātību;
7. pauž nopietnas bažas par to, ka Jaunatnes garantiju shēmas gadījumā, kura 2014.–2020. gada periodā kopumā saņems EUR 12,7 miljardus no Eiropas Sociālā fonda un īpašās Jaunatnes nodarbinātības iniciatīvas un kura, ņemot vērā šo finansējumu, jau tagad tiek uzskatīta par virzītājspēku centieniem stimulēt jauniešu nodarbinātību, Komisija nav veikusi izmaksu un ieguvumu analīzi, kas ir standarta procedūra, ko piemēro visām lielākajām Komisijas iniciatīvām; tādēļ trūkst informācijas par iespējamām kopējām izmaksām, ko radītu šīs garantiju programmas īstenošana visā ES, un, kā uzsvēra Eiropas Revīzijas palāta, pastāv risks, ka tās kopējā finansējuma summa var būt nepietiekama;
8. aicina Komisiju vienkāršot procedūras, kas saistītas ar jaunatnes nodarbinātībai piešķirtā finansējuma izmantošanu, lai jaunieši varētu palīdzēt izveidot jaunas struktūras un līdz ar to pēc iespējas lielāks skaits jauniešu varētu gūt labumu;
9. uzsver, ka saziņai, jo īpaši digitālajai saziņai, ir svarīga nozīme, jo ar tās starpniecību informācija par iespējamo palīdzību, kas ļautu atrast apmācību, praksi vai darbu, ko

līdzfinansē no ES fondiem, var sasniegt vislielāko skaitu jauniešu; aicina paplašināt saziņu, lai veicinātu tādu portālu kā *DROP'PIN* un *EURES* darbību un palielinātu jauniešu mobilitātes iespējas iekšējā tirgū, ko uzskata par vislielāko neizmantoto potenciālu cīņā ar bezdarbu ES;

10. prasa turpināt *YEI* pēc 2016. gada, lai atbalstītu centienus apkarot jauniešu bezdarbu, vienlaikus pakļaujot to padziļinātai darbības analīzei, kura paredzēta, lai panāktu vajadzīgās korekcijas nolūkā padarīt to efektīvāku;
11. aicina Komisiju nodrošināt, ka, cieši uzraugot plānoto darbību pareizu īstenošanu, tiek sasniegti konkrētie ESF programmas mērķi attiecībā uz stratēģijas „Eiropa 2020” pamatmērķiem un rezervēto ESF līdzekļu daļu 20 % apmērā, kas paredzēta tēriņiem sociālās iekļaušanas jomā;
12. uzsver nepieciešamību pievērst lielāku uzmanību nodarbinātības, sociālajiem, apmācības un valsts pārvaldes jautājumiem konkrētām dalībvalstīm adresētajos ieteikumos un mudina dalībvalstis labāk izmantot ESF un citu ESI fondu ieguldījumus šo jautājumu risināšanā;
13. pauž nožēlu, ka nav gūti panākumi stratēģijas „Eiropa 2020” mērķu sasniegšanā nodarbinātības un nabadzības apkarošanas jomā; jo īpaši pauž bažas par sliktajiem rezultātiem reģionos, kas ir mazāk attīstīti vai atrodas pārejas posmā;
14. uzsver, ka ES līdzekļus nevajadzētu izmantot vienīgi stratēģijas „Eiropa 2020” mērķu sasniegšanai, bet arī vairāku strukturālo uzlabojumu veikšanai un ieguldījumiem reālajā ekonomikā; uzsver, ka ir jāveic kvantitatīvs jau ieguldīto līdzekļu rezultativitātes un efektivitātes novērtējums, jo īpaši izvērtējot to ietekmi uz darbvietu izveidi;
15. pieprasa nodrošināt, lai ESI fondi sniegtu ievērojamas iespējas ES finansēt vairāk projektu pētniecībā un izstrādē — jomā, kurā tā ievērojami atpaliek un kura varētu veicināt kvalitatīvu un ilgtspējīgu darbvietu izveidi; aicina Komisiju atbalstīt ESI fondu lomu pētniecības un inovāciju veicināšanā mikrouzņēmumos un mazajos un vidējos uzņēmumos;
16. iesaka Komisijai aktīvi izmantot ESI fondus darbvietu radīšanai saistībā ar zemu oglekļa emisiju un samazināta piesārņojuma ekonomikas veicināšanu;
17. prasa arī turpmāk ieguldīt struktūrfondu līdzekļus pārejas reģionos tā, lai nepārtrauktu jau ieguldīto līdzekļu un īstenoto centienu iedarbību;
18. uzsver, ka partnerattiecību nolīguma un darbības programmas veiksmīgu izpildi lielā mērā sekmē sociālo partneru un citu iesaistīto pilsoniskās sabiedrības dalībnieku aktīva līdzdalība gan attīstības procesā, gan veicamo projektu īstenošanā; aicina vairāk iesaistīt sociālos partnerus augsta līmeņa neatkarīgu ekspertu grupā, kurai uzdots pārraudzīt Eiropas strukturālo un investīciju fondu vienkāršošanu atbalsta saņēmēju labā;
19. pauž gandarījumu par to, ka partnerattiecību nolīgumos ir uzsvērtā saskaņotība un sinerģija starp ESF un citiem ESI fondiem, citām ES programmām (*EaSI*, *FEAD*, *EGF*, *Erasmus+*, *Life+* un "Apvārsnis 2020") un valstu instrumentiem; norāda, ka ESF viens pats nevar atrisināt sarežģītās problēmas, kas skar darba tirgu un izglītības un sociālo

politiku, un uzsver, ka, neraugoties uz prognozēto ekonomikas izaugsmi, nodarbinātības līmenis Eiropā saglabāsies zemāks nekā 2008. gadā; tāpēc prasa, lai Komisija un dalībvalstis nodrošinātu visaptverošu koordināciju un papildināmību starp dažādajiem instrumentiem nolūkā izvairīties no pārklāšanās un panākt efektīvus un iedarbīgus ieguldījumus un labākus rezultātus;

20. turklāt aicina Komisiju veikt pasākumus definīciju un noteikumu saskaņošanai, lai panāktu lielāku saskaņotību dažādu fondu un instrumentu starpā;
21. norāda, ka tikai retos gadījumos ESF atbalstītie pasākumi tieši rada ieņēmumus un ka šā iemesla dēļ subsīdijas ir piemērots to īstenošanas instruments, tajā pašā laikā daži finanšu instrumenti, piemēram, aizdevumi un garantijas, varētu būt noderīgs papildinošs instruments ESF intervences pasākumiem ar iespējamu sviras efektu;
22. uzsver, ka ir svarīgi ESF ieguldījumus padarīt pievilcīgākus saņēmējiem, izmantojot vienkāršotos izmaksu risinājumus, un atzinīgi vērtē 2014.–2020. gadā paredzēto vienkāršoto izmaksu risinājumu pieaugumu no 7 % līdz 35 %; aicina Komisiju turpināt šos centienus, lai panāktu vienkāršotu iespēju plašāku izmantošanu; aicina dalībvalstis samazināt birokrātiskos šķēršļus, lai panāktu efektīvāku ESF īstenošanu;
23. aicina Komisiju vienkāršot naudas līdzekļu piešķiršanu saņēmējiem un nodrošināt projektu mērķtiecīgāku atlasīšanu, lai īstenotu paredzētos mērķus, ņemot vērā dalībvalstu konkrētās vajadzības un īpatnības; turklāt aicina arī dalībvalstis īstenot centienus šajā jomā;
24. uzsver, ka pirms ieguldījumu veikšanas ir jānodrošina pietiekamas administratīvās spējas, ņemot vērā to, ka lielāku ES līdzekļu ieguldīšana automātiski nenozīmē lielāku izaugsmi; pašlaik ir sasniegts līmenis, kad peļņa sāk samazināties un kad papildu līdzekļu ieguldīšana vairs nerada lielāku izaugsmi;
25. iesaka Komisijai izstrādāt un ieviest lietotājiem draudzīgu portālu, kurā būtu sniegts īss apraksts par visām finansēšanas iespējām ES mērogā un saite uz katras atsevišķas programmas tīmekļa vietni;
26. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, ka resursi, kas pēc Komisijas iniciatīvas paredzēti tehniskajai palīdzībai, tiktu koncentrēti vienīgi uz atbalstu dažādo šķēršļu novēršanai ESF/YEI īstenošanā un ESI fondu ieguldījumu izmantošanas rezultativitātes un efektivitātes palielināšanu, tostarp uzlabojot līdzekļu apguves rādītājus, kā arī uz veiksmīgu atlikušo *ex ante* nosacījumu izpildi; uzsver, ka ir svarīgi novērst izšķērdīgu ES līdzekļu izmantošanu, un gaida Eiropas strukturālo un investīciju fondu reformas rezultātus, jo īpaši attiecībā uz *ex ante* nosacījumu izpildi;
27. aicina Komisiju rūpīgi analizēt ES līdzekļu ieguldīšanas patieso ietekmi iepriekšējā plānošanas periodā un izdarīt secinājumus par pozitīvajiem un negatīvajiem partnerattiecību nolīgumu un operatīvo programmu rezultātiem; tāpat jārīkojas attiecībā uz turpmāko plānošanas periodu; jāizveido portāls, kurā tiktu apkopoti statistikas dati par jau apstiprinātajiem projektiem, lai novērstu informācijas sadrumstalotību.

ATZINUMU SNIEDZOŠĀS KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	12.10.2016
Galīgais balsojums	+: 43 -: 2 0: 7
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Laura Agea, Guillaume Balas, Brando Benifei, Mara Bizzotto, Vilija Blinkevičiūtė, Enrique Calvet Chambon, David Casa, Ole Christensen, Martina Dlabajová, Lampros Fountoulis, Elena Gentile, Arne Gericke, Marian Harkin, Czesław Hoc, Danuta Jazłowiecka, Agnes Jongerius, Rina Ronja Kari, Jan Keller, Ádám Kósa, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Jean Lambert, Jérôme Lavrilleux, Jeroen Lenaers, Verónica Lope Fontagné, Javi López, Morten Løkkegaard, Thomas Mann, Dominique Martin, Anthea McIntyre, Elisabeth Morin-Chartier, Emilian Pavel, João Pimenta Lopes, Georgi Pirinski, Marek Plura, Terry Reintke, Anne Sander, Sven Schulze, Siôn Simon, Jutta Steinruck, Romana Tomc, Yana Toom, Ulrike Trebesius, Marita Ulvskog, Renate Weber, Tatjana Ždanoka, Jana Žitňanská
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Deirdre Clune, Tania González Peñas, Dieter-Lebrecht Koch, Neoklis Sylikiotis, Flavio Zanonato
Aizstājēji (200. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsošanā	Raymond Finch

ATZINUMU SNIEDZOŠĀS KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS PĒC SARAKSTA

43	+
ALDE	Enrique Calvet Chambon, Martina Dlabajová, Marian Harkin, Morten Løkkegaard, Yana Toom, Renate Weber
EFDD	Laura Agea
GUE/NGL	Tania González Peñas, Rina Ronja Kari, João Pimenta Lopes, Neoklis Sylikiotis
Green/EFA	Jean Lambert, Terry Reintke, Tatjana Zdanoka
PPE	David Casa, Deirdre Clune, Danuta Jazłowiecka, Dieter-Lebrecht Koch, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Ádám Kósa, Jérôme Lavrilleux, Jeroen Lenaers, Verónica Lope Fontagné, Thomas Mann, Elisabeth Morin-Chartier, Marek Plura, Anne Sander, Sven Schulze, Romana Tomc
S&D	Guillaume Balas, Brando Benifei, Vilija Blinkevičiūtė, Ole Christensen, Elena Gentile, Agnes Jongerius, Jan Keller, Javi López, Emilian Pavel, Georgi Pirinski, Siôn Simon, Jutta Steinruck, Marita Ulvskog, Flavio Zanonato

2	-
EFDD	Raymond Finch
NI	Lampros Fountoulis

7	0
ECR	Arne Gericke, Czesław Hoc, Anthea McIntyre, Ulrike Trebesius, Jana Žitňanská, Mara Bizzotto
ENF	Dominique Martin

Simbolu atšifrējums:

+ : par

- : pret

0 : atturas

11.10.2016

BUDŽETA KOMITEJAS ATZINUMS

Reģionālās attīstības komitejai

Ieguldījumi darbvietās un izaugsmē — maksimāla Eiropas strukturālo un investīciju fondu ieguldījuma izmantošana: ziņojuma novērtēšana saskaņā ar KNR 16. panta 3. punktu (2016/2148(INI))

Atzinuma sagatavotāja: *Daniele Viotti*

IEROSINĀJUMI

Budžeta komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Reģionālās attīstības komiteju rezolūcijas priekšlikumā iekļaut šādus ierosinājumus:

1. Pauž bažas par kavēšanos attiecībā uz darbības programmu pieņemšanu un pārvaldības, maksājumu un sertifikācijas iestāžu iecelšanu saskaņā ar kohēzijas politiku, kas ir novedis pie lēnas projektu uzsākšanas un ārkārtīgi zema kohēzijas politikas līdzekļu apguves līmeņa pašreizējā programmu plānošanas posma pirmajos trīs gados; uzskata, ka ir jāpieliek vislielākie pūliņi, lai nodrošinātu, ka katra plānošanas perioda sākumā jaunas programmas tiek uzsāktas bez kavēšanās, un šajā sakarībā prasa savlaicīgi vienoties par nākamo daudzgadu finanšu shēmu (DFS);
2. vērš uzmanību uz augsto maksājumu pieprasījumu uzkrāšanās risku 1.b kategorijā pašreizējās DFS otrajā pusē un prasa, lai līdz pašreizējā finanšu plāna beigām tiktu nodrošināts pietiekams katrā gadā pieejamais maksājumu apropriāciju apjoms nolūkā novērst turpmāku nesamaksāto rēķinu uzkrāšanos; šajā sakarībā uzsver, ka šīm trim ES iestādēm ir nepieciešams izstrādāt un apstiprināt jaunu vienoto maksājumu plānu 2016.–2020. gadam, kurā būtu jāparedz skaidra stratēģija, lai līdz pašreizējās DFS beigām apmierinātu visas vajadzības pēc maksājumiem;
3. ņem vērā ESI fondu ieguldījumu, lai atbalstītu konkrētām valstīm adresēto ieteikumu īstenošanu; uzsver, ka Kopīgo noteikumu regulas 23. pants ir jāizmanto tikai kā pēdējais līdzeklis un ka Parlamentam jau no agrīnajiem posmiem ir jābūt pilnībā iesaistītam; šajā sakarībā ņem vērā Komisijas priekšlikumu izveidot strukturālo reformu atbalsta programmu, kas tiks daļēji finansēta, pārvietojot tehniskās palīdzības finansējuma programmu kohēzijas politikas ietvaros;
4. uzsver pašreizējā DFS vērsto lielāko uzmanību uz ESI fondu darbības rezultātiem; uzskata, ka nākamā finanšu plāna turpmākais snieguma regulējums būtu jābalsta uz

pašreizējās vienošanās darbības vispusīga novērtējuma rezultātiem;

5. secina, ka ievērojamu ES budžeta izpildes un efektivitātes pieaugumu var panākt, vienkāršojot ESI fondus gan saņēmējiem, gan pārvaldības iestādēm, tostarp attiecībā uz pieteikumiem (publiskie iepirkumi), īstenošanu (projektu vadība) un kontroli (revīzija projekta īstenošanas laikā un pēc tam); aicina Komisiju mudināt augsta līmeņa ekspertu grupu strādāt radoši pētnieciskā garā un rast netradicionālus risinājumus, nevis darboties saskaņā ar ierobežojumiem;
6. norāda, ka pašreizējā DFS finanšu instrumentiem salīdzinājumā ar subsīdijām un dotācijām ir aizvien lielāka nozīme kā papildu finansējuma veidam; tomēr uzskata, ka tiem nevajadzētu aizstāt piešķirumus kā ESI fondu pamatinstrumentu; uzsver, ka to īstenošanai ir jābūt efektīvai un pārredzamai un ka tā vienmēr ir jāpakļauj pilnīgai parlamentārai kontrolei, nekādā veidā neietekmējot ES budžeta vienotības principu;
7. sagaida, ka Komisija iespējami drīz iesniegs Parlamentam detalizētu novērtējumu par līdz šim sasniegto papildināmību un sinerģiju starp ESI fondiem un ESIF, un prasa veikt pasākumus, kas nodrošinātu pilnīgu saskaņotību un sinerģiju starp ESI fondiem un citiem ES instrumentiem.
8. pauž gandarījumu par pašreizējo ESIF darbību būtisko progresu un rezultātiem; uzskata, ka ESIF regulas pārskatīšana dos iespēju tālāk uzlabot ESIF darbības rezultātus, cita starpā: ļaujot neiesaistītajiem reģioniem izmantot vietējā līmeņa tehnisko palīdzību nolūkā veicināt reģionāli līdzsvarotu pieprasījumu un projekta darbības; sniedzot pārvaldības iestādēm visaptverošus norādījumus par ESIF ar dalītās un tiešās pārvaldības instrumentiem; paātrinot investīciju platformu izveidi dalībvalstīs — publisko līdzekļu un privātā finansējuma tikšanās punkts; līdzsvarojot nozares ieguldījumus, jo īpaši ņemot vērā lielāko ieguldījumu trūkumu; ieviešot augstāku riska profilu apstiprinātajiem investīciju projektiem; un sniedzot pilnīgus datus un informāciju par MVU daļas attīstību, ieskaitot par to, kā MVU izmanto finanšu produktus;
9. uzsver, ka par vienu no galvenajiem Eiropas uzdevumiem ir kļuvusi atbilstīga reakcija uz migrāciju; uzsver ESI fondu devuma potenciālu šajā sakarībā, jo īpaši ņemot vērā ierobežotos finanšu resursus ES budžetā kopumā; mudina dalībvalstis izmantot kohēzijas politikas finansējumu, lai veicinātu patvēruma meklētāju un bēgļu integrāciju sabiedrībā; aicina Komisiju veicināt ātru darbības programmu maiņu, ja tas šim nolūkam nepieciešams;
10. aicina Komisiju informēt budžeta lēmēj institūciju par Apvienotās Karalistes izstāšanās no ES (*Brexit*) iespējamo ietekmi uz ESI fondu budžetu ES-27 valstīs pašreizējā plānošanas periodā.

ATZINUMU SNIEDZOŠĀS KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	11.10.2016
Galīgais balsojums	+: 29 -: 5 0: 0
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Nedzhmi Ali, Jonathan Arnott, Jean Arthuis, Richard Ashworth, Reimer Böge, Lefteris Christoforou, Jean-Paul Denanot, Gérard Deprez, José Manuel Fernandes, Eider Gardiazabal Rubial, Jens Geier, Esteban González Pons, Ingeborg Gräßle, Iris Hoffmann, Monika Hohlmeier, Bernd Kölmel, Zbigniew Kuźmiuk, Vladimír Maňka, Ernest Maragall, Siegfried Mureşan, Jan Olbrycht, Urmas Paet, Paul Rübig, Petri Sarvamaa, Patricija Šulin, Eleftherios Synadinos, Isabelle Thomas, Inese Vaidere, Daniele Viotti, Auke Zijlstra
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Derek Vaughan
Aizstājēji (200. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsošanā	Daniela Aiuto, Edouard Ferrand, Afzal Khan

12.10.2016

TRANSPORTA UN TŪRISMA KOMITEJAS ATZINUMS

Reģionālās attīstības komitejai

par ieguldījumu darbvietās un izaugsmē — maksimāla Eiropas strukturālo un investīciju fondu ieguldījuma izmantošana — izstrādātā ziņojuma novērtējums saskaņā ar KNR 16. panta 3. punktu
(2016/2148(INI))

Atzinuma sagatavotājs: *Kosma Zlotowski*

IEROSINĀJUMI

Transporta un tūrisma komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Reģionālās attīstības komiteju rezolūcijas priekšlikumā iekļaut šādus ierosinājumus:

1. atzīmē Eiropas strukturālo un investīciju fondu nozīmīgo ieguldījumu mūsdienīga, efektīva un droša zemu emisijas līmeņu Eiropas transporta tīkla būvniecībā; uzsver nepieciešamību pēc papildināmības un labākām sinerģijām ES fondu izmantošanā, lai veicinātu kombinēto finansēšanu un lai palielinātu transporta nozarē izmantojamo ES finanšu instrumentu sviras efektu; norāda uz nepieciešamību palielināt centienus un izveidot kopīgas uzraudzības komitejas, lai stiprinātu transporta nozarē sinerģijas starp ESI fondiem, Eiropas Infrastruktūras savienošanas instrumentu, Eiropas Stratēģisko investīciju fondu un programmu „Apvārsnis 2020”; norāda uz nepieciešamību dažādos fondos un tīklos ņemt vērā dažādās dalībvalstu un reģionu vajadzības;
2. uzsver, ka Eiropas strukturālie un investīciju fondi ir kļuvuši par galveno un — valstīs, kuras smagi skārusi krīze, svarīgu — ieguldījumu avotu un ka tie kļūst ne vien par izšķirošu instrumentu transporta infrastruktūras neatbilstību likvidēšanai reģionālā un valsts līmenī, lai veicinātu sociālo un teritoriālo kohēziju, bet arī par būtisku atbalstu uzņēmumu un darbvieta saglabāšanai transporta un tūrisma nozarē; uzsver, ka transporta infrastruktūru projektu līdzfinansējumu vajadzētu vērst uz satiksmes negadījumu un ārējo izmaksu samazināšanu;
3. uzsver, cik svarīga nozīme ir iedzīvotāju līdzdalībai, valsts vispārējo transporta plānu pārredzamībai un ilgtspējai, kā arī ilgtspējīgas pilsētu mobilitātes plāniem un to koordinācijai valsts un ES līmenī, jo īpaši starp dalībvalstīm, kas ir kaimiņvalstis, pilnveidojot pārrobežu transporta plānus un aizpildot trūkstošos pārrobežu posmus, un veidojot saskaņotu redzējumu par atsevišķo transporta veidu attīstību; aicina dalībvalstis

uzlabot koordināciju starp valsts transporta plāniem un *TEN-T* mērķiem un termiņiem; mudina Komisiju ieviest īpašu mehānismu, kas ļautu palielināt koordināciju starp ES plānošanu un valstu plāniem;

4. uzsver nepieciešamību izmantot Eiropas strukturālos un investīciju fondus sinerģijā ar Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumentu un Eiropas Stratēģisko investīciju fondu, lai izlīdzinātu atšķirības un novērstu nepilnības, kas pastāv pabeigtos infrastruktūras projektos un bremzē ekonomiskās un sociālās kohēzijas attīstību, jo īpaši pierobežu reģionos un tālākajos reģionos, kas par tādiem atzīti saskaņā ar LESD 349. pantu, tostarp pamestos vai demontētos reģionālajos dzelzceļa savienojumos (ar trūkstošiem posmiem); atgādina, ka ESI fondus var izmantot ieguldījumiem viedajā mobilitātē un viedajās transporta sistēmās (VTS), un jo īpaši ilgtspējīgā sabiedriskajā transportā pilsētās un reģionos;
5. norāda uz konkrētu nepieciešamību maksimāli palielināt struktūrfondu atbalstu, lai sasniegtu ES Pilsētvides programmas mērķus; aicina Komisiju piešķirt pietiekamu finansējumu ilgtspējīgas pilsētu mobilitātes plānu un ilgtspējīga, pieejama, droša un intermodāla sabiedriskā transporta un transporta termināļu projektu atbalstīšanai; uzsver integrēta teritoriālā ieguldījuma nozīmi visaptveroša, energoefektīva un pasažieriem draudzīga sabiedriskā transporta tīkla izveidē;
6. norāda uz nepieciešamību sniegt dalībvalstīm, reģioniem un vietējām pašvaldībām tehnisku, profesionālu un praktisku palīdzību finansējuma saņemšanas pieteikumu laikā, plānošanas posmā un laikā, kamēr tiek īstenoti infrastruktūras projekti ar vislielāko kapitālietilpību, optimālas kvalitātes un izmaksu nodrošināšanai, lai novērstu lietpratības trūkumu dalībvalstīs; konstatē, ka būtu nepieciešams uzlabot dalībvalstu informētību par ES finanšu instrumentiem un ar tiem saistīto procedūru piemērošanu un ka tas jāveic ar Komisijas palīdzību, lai finansējums tiktu sadalīts vienlīdzīgi un efektīvi; atzinīgi vērtē JASPERS instrumenta ietekmi un atkārtoti uzsver, ka sliktas ieguldījumu plānošanas dēļ būtiski kavējas projektu īstenošana un tiek neefektīvi izmantots finansējums;
7. atgādina, ka *TEN-T* pamattīkla pabeigšana ir Eiropas transporta politikas prioritāte un ka strukturālie un investīciju fondi ir ļoti svarīgs instruments šā projekta īstenošanai; uzsver nepieciešamību izmantot Eiropas strukturālo un investīciju fondu potenciālu, lai savienotu pamata un visaptverošu *TEN-T* tīklu potenciālu ar reģionālo un vietējo transporta infrastruktūru; atzīst Kohēzijas fonda nozīmi infrastruktūras un savienojamības uzlabošanā Eiropā un uzstāj, ka šis fonds ir jāsaglabā jaunajā finanšu shēmā laikposmam pēc 2020. gada;
8. aicina Komisiju ņemt vērā transporta infrastruktūru ilgtermiņa ieguldījumu galvenās iezīmes; uzsver, ka attiecībā uz ieguldījumiem ilgtspējīgā transporta infrastruktūrā ir nepieciešama ievērojama valsts līdzdalība un tie varētu būt mazāk pievilcīgi privātajam sektoram, jo sagaidāmais ienākums no ieguldījumiem ir pārāk mazs vai neparedzams;
9. atgādina, ka Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumenta (EISI) finansēšanai piešķirtie līdzekļi tika ievērojami samazināti, lai rekapitalizētu Eiropas Stratēģisko investīciju fondu; atgādina, ka transports joprojām ir viena no galvenajām Eiropas Stratēģisko investīciju fonda prioritātēm, un aicina šos līdzekļus izmantot ilgtspējīgas transporta infrastruktūras projektu finansēšanai, īpašu uzmanību pievēršot dzelzceļa infrastruktūru; apņēmiņi prasa, lai saistībā ar daudzgadu finanšu shēmas pārskatīšanu

tiktu atjaunoti EISI samazinātie līdzekļi, kas paredzēti ESIF programmu finansēšanai; vērš uzmanību uz iespēju vienotā projektā apvienot ESIF finanšu instrumentus ar ESI fondiem;

10. uzsver, ka transporta multimodalitātei ir jābūt vitāli svarīgam faktoram Eiropas strukturālo un investīciju fondu finansēto projektu novērtēšanā, taču tas nedrīkst būt vienīgais kritērijs, kuru izmanto, lai novērtētu ierosinātos projektus, jo īpaši dalībvalstīs ar lielām ieguldījumu vajadzībām transporta infrastruktūras jomā;
11. uzsver, ka kohēzijas politikas ietvaros sniegtajam finansējumam, darbvieta radīšanai, ilgtspējīgai attīstībai un inovatīvu tehnoloģiju ieviešanai ir ārkārtīgi liela nozīme transporta infrastruktūras izbūvē un attīstīšanā Centrāleiropas un Austrumeiropas valstīs un citās valstīs, jo īpaši — Eiropas mazāk attīstītajos reģionos; prasa nākamajā daudzgadu finanšu shēmā nodrošināt nepieciešamos resursus un saglabāt finanšu līmeni, kā arī turpināt atbalstīt ceļu, dzelzceļu un kuģojamu ūdensceļu būvniecības un modernizācijas savstarpējo savienošanu un ieguldījumu projektus;
12. atgādina, ka Eiropas strukturālajiem un investīciju fondiem un Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumentam ir svarīga nozīme reģionālā jūras transporta infrastruktūras attīstībai, jo īpaši tālākajos reģionos, nolūkā novērst jūras maršrutu savienojumu neesamību starp salu reģioniem un iekšējo tirgu; tādēļ norāda, cik svarīgi ir nodrošināt resursus jūras maģistrāļu un jūrniecības infrastruktūras attīstībai;
13. prasa vēl vairāk pastiprināt centienus samazināt Eiropas strukturālo un investīciju fondu izšķērdēšanu un izlietot tos efektīvāk lidostu infrastruktūru jomā;
14. norāda uz būtiskām iekšzemes ūdensceļu transporta attīstības līmeņa un izmantošanas atšķirībām dalībvalstīs; uzsver nepieciešamību izmantot Eiropas strukturālos un investīciju fondus šīs plaisas pārvarēšanai;
15. atzīmē, ka pastāv būtiski administratīvie šķēršļi, lai piekļūtu Eiropas strukturālajiem un investīciju fondiem, it sevišķi attiecībā uz MVU; uzsver, ka ESI fondu izslēgšana no valsts atbalsta noteikumiem ievērojami veicinās MVU un vietējo uzņēmumu, kuri saskaras ar būtiskiem administratīvajiem šķēršļiem, piekļuvi ESI fondiem; uzsver, ka strukturālie un investīciju fondi ir īpaši svarīgi nolūkā veicināt ieguldījumus mazajā un vidējā vietējā un reģionālajā infrastruktūrā, kas ir nozīmīgi cilvēku ikdienas dzīvē; prasa nodrošināt lielāku elastību, izstrādājot pamatnostādnes un novērtējot pabeigtos infrastruktūras projektus, kas saņēmuši finansējumu no šā avota; aicina nodrošināt lielāku elastību attiecībā uz tematisko koncentrāciju ESI fondu ieguldījumu prioritāšu noteikšanā, ņemot vērā to, ka šāдай tematiskajai koncentrācijai nevajadzētu ierobežot vietējās pašvaldības veikt ieguldījumus transporta infrastruktūrā; uzsver, ka jāveic konkrēti pasākumi, lai vienkāršotu administratīvās formalitātes;
16. uzsver nepieciešamību nodrošināt atbalstu transporta sistēmas digitalizācijai un šajā sakarībā uzsver, cik svarīga ir fondu finansējuma nodrošināšana MVU;
17. uzsver, ka tematiskā koncentrēšanās uz ESI fondu ieguldījumu prioritātēm varētu ierobežot vietējo iestāžu spēju ieguldīt transporta infrastruktūrā, jo īpaši vairāk attīstītajos reģionos, kuros valsts līmenī vismaz 80 % no Eiropas Reģionālās attīstības fonda (ERAF) finansējuma jāpiešķir diviem vai vairākiem vienotā stratēģiskajā satvara (VSS) tematiskajiem mērķim (1., 2., 3. un 4. tematiskais mērķis); tādēļ aicina Komisiju atvēlēt

reģioniem lielāku elastību, nosakot, kurām prioritātēm tie vēlas pievērsties; uzsver, ka VSS 7. mērķis „veicināt ilgtspējīgu transportu un novērst sastrēgumus galvenajās tīkla infrastruktūrās“ būtu jāņem vērā kā ERAF galvenais pasākums;

18. uzskata, ka valstīm ar ekonomiskajām problēmām ir ļoti grūti līdzfinansēt Eiropas projektus, ņemot vērā stingri noteikto veidu, kādā tiek piemērots Stabilitātes un izaugsmes pakts, aprēķinot valsts budžeta deficītu; mudina Komisiju būt elastīgākai, novērtējot valstu ieguldījumu Eiropas *TEN-T* transporta projektu līdzfinansēšanas saistību ietvaros, kad tiek aprēķināts valsts budžeta deficīts;
19. prasa labāk informēt dalībvalstis un ar tām sadarboties, lai stiprinātu Eiropas strukturālo un investīciju fondu administratīvās spējas, tādā veidā nodrošinot, ka vietējās un valsts iestādes šos fondus pārvalda pēc iespējas efektīvāk;
20. prasa vietējās un reģionālās pašvaldības un sociālos partnerus transporta nozarē plašāk iesaistīt valstu vispārējo un stratēģisko transporta plānu izstrādē un līdzekļu sadalē infrastruktūras projektiem, jo īpaši pārobežu reģionos;
21. ierosina Eiropas pusgadā iekļaut nodaļu ar mērķi uzraudzīt valstu ieguldījumu transporta infrastruktūrā un *TEN-T* mērķu saskaņotību;
22. uzskata, ka būtu jānosaka indikatori, kas garantētu taisnīgu Eiropas līdzekļu sadali, vienlaikus ņemot vērā arī īpašās teritoriālās vajadzības; norāda, ka efektīvāku transporta attīstību var panākt tikai ar Eiropas teritoriālo sadarbību un pārdomātu līdzekļu sadali.

ATZINUMU SNIEDZOŠĀS KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	11.10.2016
Galīgais balsojums	+: 40 -: 4 0: 1
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Daniela Aiuto, Lucy Anderson, Marie-Christine Arnautu, Inés Ayala Sender, Georges Bach, Izaskun Bilbao Barandica, Deirdre Clune, Michael Cramer, Luis de Grandes Pascual, Andor Deli, Karima Delli, Isabella De Monte, Jacqueline Foster, Dieter-Lebrecht Koch, Merja Kyllönen, Miltiadis Kyrkos, Bogusław Liberadzki, Peter Lundgren, Marian-Jean Marinescu, Georg Mayer, Gesine Meissner, Cláudia Monteiro de Aguiar, Renaud Muselier, Markus Pieper, Salvatore Domenico Pogliese, Tomasz Piotr Poręba, Gabriele Preuß, Christine Revault D’Allonnes Bonnefoy, Dominique Riquet, Massimiliano Salini, David-Maria Sassoli, Claudia Schmidt, Jill Seymour, Claudia Țapardel, Keith Taylor, Pavel Telička, Wim van de Camp, Elissavet Vozemberg-Vrionidi, Roberts Zile, Kosma Złotowski, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Knut Fleckenstein, Maria Grapini
Aizstājēji (200. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsošanā	Olle Ludvigsson

14.10.2016

LAUKSAIMNIECĪBAS UN LAUKU ATTĪSTĪBAS KOMITEJAS ATZINUMS

Reģionālās attīstības komitejai

par ieguldījumiem darbvietās un izaugsmē — maksimāla Eiropas strukturālo un investīciju fondu ieguldījuma izmantošana: ziņojuma novērtēšana saskaņā ar KNR 16. panta 3. punktu (2016/2148(INI))

Atzinuma sagatavotāja: *Viorica Dăncilă*

IEROSINĀJUMI

Lauksaimniecības un lauku attīstības komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Reģionālās attīstības komiteju rezolūcijas priekšlikumā iekļaut šādus ierosinājumus:

1. pieņem zināšanai Kopīgo noteikumu regulas (KNR) 16. panta 3. punktā paredzēto Komisijas ziņojumu saistībā ar sarunām par partnerattiecību nolīgumiem (PN) un darbības programmām (DP);
2. uzskata, ka Eiropas strukturālie un investīciju fondi (ESI fondi), kas ietver Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai (ELFLA), ir ārkārtīgi svarīgi ieguldījumu instrumenti un galvenie lauku attīstības finansēšanas mehānismi daudzās dalībvalstīs; norāda, ka savstarpējā papildināmība un pievienojamība starp minētajiem fondiem ir būtiska jaunu darbvietu radīšanā un izaugsmē lauku apvidos; uzsver, ka *POSEI* galvenokārt atbild par tiešu un netiešu darbvietu radīšanu lauksaimniecības nozarē attālākajos reģionos, un stingri atbalsta tās budžeta papildināšanu, lai reaģētu uz šo reģionu īpašajām iezīmēm un ierobežojumiem saskaņā ar noteikumiem, kas izklāstīti LESD 349. pantā;
3. uzsver, ka ir svarīgi, lai lauku apvidu attīstības vajadzības tiktu pienācīgi ņemtas vērā partnerattiecību nolīgumos un lai partnerattiecību nolīgumu noteikumi šajā jomā tiktu transponēti dažādās kohēzijas politikas darbības programmās;
4. uzskata, ka lauku apvidi, jo īpaši vismazāk attīstītie apgabali, var sniegt būtisku ieguldījumu, lai palielinātu nodarbinātību un samazinātu nabadzību, pastiprinot ieguldījumus inovācijās un izglītībā un uzlabojot to konkurētspēju, tādējādi nodrošinot paaudžu nomaiņu; tādēļ uzskata — lai nodrošinātu ekonomisko izaugsmi lauku apvidos, ir jāizvairās no jebkādas piešķirtā finansējuma samazināšanas vai iesaldēšanas; noraida jebkādu ESI fondu atbalsta iesaldēšanu vai samazināšanu kā izpildes nodrošināšanas

pasākumu gadījumos, kad netiek sasniegti pārmērīga deficīta ierobežošanas mērķi, ņemot vērā minēto pasākumu sociāli ekonomisko ietekmi;

5. uzsver, ka ar ESI fondiem būtu jāveicina infrastruktūras attīstība lauku apvidos un jo īpaši jāveicina platjoslas izbūve, jāizvērs un jāmodernizē lauksaimniecības pārtikas nozare un jāuzlabo šīs nozares MVU piekļuve finansējumam; uzskata, ka pašreizējie KLP instrumenti būtu jāizmanto, lai veiksmīgi un efektīvi veiktu mērķtiecīgus ieguldījumus;
6. uzsver lauksaimniecības nozīmi darbvietu nodrošināšanā un lauku ainavu saglabāšanā;
7. uzsver, ka jaunā ELFLA pamatā ir iepriekšējie plānošanas periodi, kas nodrošina elastīgumu, lai labāk risinātu konkrētas teritoriālās vajadzības un paplašinātu sešu ES lauku attīstības prioritāšu mērķus, kas sadalīti 18 prioritārās jomās, kuras palīdz sasniegt trīs transversālos mērķus inovācijas un vides/klimata pārmaiņu mazināšanas un pielāgošanās jomā; uzsver, ka tehnoloģisko un sociālo inovāciju veicināšana nākamajos finanšu periodos ir īpaši būtiska ilgtspējīgai un konkurētspējīgai Eiropas lauksaimniecībai; uzsver arī to, ka ESI fondiem būtu galvenokārt jāpievēršas ieguldījumiem, kas varētu veicināt uzņēmējdarbības ciklus;
8. atgādina par būtisko ELFLA ieguldījumu klimata aizsardzībā un mērķi tērēt vismaz 20 % ES budžeta rīcībai klimata politikas jomā;
9. norāda uz ELFLA nozīmi mikrouzņēmumiem un mazajiem un vidējiem uzņēmumiem;
10. pauž nožēlu par to, ka šim plānošanas periodam sākotnēji saskaņā ar II pīlāru piešķirtais budžets bija EUR 99,6 miljardi, kas salīdzinājumā ar iepriekšējo periodu ir straujš samazinājums reālā izteiksmē; uzsver pievienoto vērtību, ko sniedz finansējums no vairākiem fondiem, un nepieciešamību saskaņot noteikumus par fondu sinerģiju;
11. pauž bažas par lauku attīstības programmu (LAP) ilgo pieņemšanas procesu; sagaida, ka Komisija, dalībvalstis un reģioni būs mācījušies no šī procesa, lai novērstu līdzīgas kavēšanās nākotnē; norāda, ka kavēšanās, pieņemot lauku attīstības programmas un piešķirot maksājumus lauksaimniekiem, saasina krīzes situāciju lauksaimniecības nozarē, un aicina Komisiju un dalībvalstis ieviest pārejas pasākumus, lai saglabātu lauksaimnieku piekļuves finansējumam;
12. norāda, ka LAP novēlota pieņemšana ir nenovēršami aizkavējusi paziņojumu publicēšanu attiecībā uz konkrētiem pasākumiem un apakšpasākumiem un ka tas ir radījis ievērojamas neērtības lauksaimniekiem;
13. uzskata, ka viens no kavēšanās iemesliem ir tas, ka LAP aptver dažādus līmeņus un atšķirīgas precizitātes pakāpes un ir izstrādātas pārāk sadrumstaloti, un ka tas palielina slodzi palīdzības praktiskās pārvaldības jomā, tādējādi kavējot iecerēto noteikumu skaidrības un vienkāršošanas mērķu īstenošanu;
14. uzskata, ka LAP prioritāte būtu jāpiešķir projektiem, kam ir tieša ietekme uz lauksaimniecības attīstību, rūpējoties par to, lai nodrošinātu, ka šajā programmā netiek iekļauti projekti, kuri, kaut gan tie ir paredzēti lauku apvidiem, varētu būt iekļauti citās Eiropas Savienības programmās;

15. vēlreiz uzsver, cik liela nozīme ir jauniešiem un sievietēm lauku apvidos; pauž nožēlu par to, ka vidēji Eiropā tikai 28 % saimniecību vada sievietes, lai gan sieviešu uzņēmējdarbība ir svarīgs pīlārs sociālā, ekonomiskā un vides jomā attiecībā uz ilgtspējīgu attīstību lauku apvidos; norāda, ka jo īpaši lauku apvidos sievietes un jaunieši ir to grupu vidū, kuru situācija ir visnedrošākā un kuru vidū bezdarba līmenis ir ļoti augsts; uzsver, cik svarīgas ir LAP, kas atbalsta nodarbinātību lauksaimniecībā, jo īpaši attiecībā uz kvalitatīvu darbvietu radīšanu jauniešiem un sievietēm; aicina Komisiju atbalstīt un veicināt lauku apvidos dzīvojošo sieviešu piekļuvi darba tirgum kā prioritāti turpmākajā attīstības politikā; aicina dalībvalstis pilnībā nostiprināt un veicināt dzimumu līdztiesības aspektus lauku attīstības programmu īstenošanā un īpašu uzmanību pievērst projektiem, kuru mērķis ir integrēt jauniešus, tādējādi mudinot viņus uzsākt lauksaimniecisko darbību, kas ļauj īstenot paaudžu nomaiņu;
16. atgādina, ka lauku apvidi ES saskaras ar plašu ilgtermiņa iedzīvotāju samazināšanās problēmu klāstu, atlikušo iedzīvotāju novecošanos, sociālo pakalpojumu trūkumu un citām sociāli ekonomiskām problēmām, kas būtu jāuzskata par galveno prioritāti Eiropas kohēzijas politikā, kuru finansē ar ESI fondu starpniecību;
17. atzinīgi vērtē to, ka dalībvalstis un reģioni ir piešķīruši vairāk līdzekļu vides pasākumiem un materiālajiem ieguldījumiem konkurētspējas palielināšanai un ilgtspējīgas attīstības veicināšanai lauku apvidos; sagaida, ka šiem pasākumiem kopā ar lauku vides apsaimniekotāju pakalpojumiem, kurus sniedz par labu klimata politikas un bioloģiskās daudzveidības stratēģijai, būs ilgtermiņa ietekme un ka tie kļūs par būtisku ekonomikas sviru, veicinot efektīvu pievienojamību starp dažādajiem fondiem; uzsver, cik svarīgi ir ieviest riska pārvaldības instrumentu kā daļu no ELFLA, un aicina dalībvalstis sniegt atbalstu gan kopieguldījumu fondu izveidošanai, gan apdrošināšanas prēmiju iemaksai, lai mazinātu lauksaimniecības nozares neaizsargātību; turklāt norāda, ka tādēļ ražīguma un konkurētspējas nodrošināšana ilgtermiņā ļoti lielā mērā ir atkarīga no ieguldījumiem lauksaimniecības vides aspektos un augsnes, ūdens un bioloģiskās daudzveidības ilgtspējīgā pārvaldībā, piemēram, augsnes erozijas novēršanā, barības vielu efektīvā apritē, optimālā apputeksnēšanā, augsnes virskārtas veidošanā, agromežsaimniecības integrēšanā un ilgtspējīgā meža pārvaldībā, lai veidotu noturību pret klimata pārmaiņām un turpmāk attīstītu spēcīgu bioekonomiku; norāda, ka lauksaimnieki paši ir mazāk spējīgi ieguldīt līdzekļus šāda veida pasākumos, savukārt viņu ienākumi pašreizējā ekonomiskā situācijā ir samazinājušies, līdz ar to ES un dalībvalstu finansējums ir īpaši būtisks, lai varētu reaģēt uz arvien sarežģītākajām problēmām, piemēram, ražīguma un labklājības nodrošināšana nākotnē, pārtikas nodrošinājums un klimata pārmaiņas;
18. aicina Komisiju nodrošināt vienkāršāku un ģeogrāfiski līdzsvarotu piekļuvi finansējumam, īpašu prioritāti piešķirot uzņēmumiem un kooperatīviem lauku un strukturāli mazattīstītos apvidos, un projektiem, kuru mērķis ir veicināt teritoriālo kohēziju un lauku apvidu tīklu veidošanu;
19. uzsver, ka lauku attīstības finansēšanas pasākumi, kas ir paredzēti, lai sekmētu inovācijas un ieguldījumus jaunās tehnoloģijās un precīzajā lauksaimniecībā, būtu ievērojami jāpastiprina, lai uzlabotu Eiropas uzņēmumu konkurētspēju lauku apvidos;
20. uzskata, ka ar projektiem, ko finansē saskaņā ar LAP, patiešām jānodrošina izaugsme un nodarbinātība, un aicina Komisiju un pārvaldības iestādes izstrādāt *ex ante* un *ex post*

novērtējumus par finansēto projektu un darbību pievienoto vērtību un ekonomisko un sociālo ietekmi;

21. aicina Komisiju garantēt, ka tiek ieviesti mehānismi, lai nodrošinātu savstarpējo atbildību starp ražošanas un pārdošanas cenu un tādējādi garantētu, ka KLP finansējuma galvenie saņēmēji ir lauksaimniecības produktu ražotāji;
22. uzskata, ka dažas dalībvalstis un reģioni nav pietiekami izmantojuši ELFLA sakarā ar arvien pieaugošu sarežģītību un Komisijas noteiktām kontroles prasībām, un tādēļ prasa Eiropas līmenī ieviest centralizētu digitālu sistēmu, tādējādi ļaujot atklāt ar uzskaiti saistītas problēmas; aicina Komisiju nodrošināt, ka visas puses ir savlaicīgi informētas par atjaunoto ELFLA struktūru, un aktīvi veicināt šo fondu izmantošanu un redzamību;
23. uzsver, ka ir svarīgi pielāgot ESI fondus, kas veicinās to piemērojamību attālākajiem reģioniem, stimulējot ekonomiku un vietējo nodarbinātību šajos apgabalos, kuriem raksturīga attāla atrašanās vieta, izolētība, iedzīvotāju izklienība un neliela platība, un ka tāpēc ir nepieciešama īpaša uzmanība darbvietu radīšanai un saglabāšanai;
24. norāda, ka dažās dalībvalstīs vai reģionos, nereti tajos, kur visvairāk vajadzīga lauku attīstība, netiek veicināta dalība shēmās un atsevišķos gadījumos pat netiek nodrošinātas shēmas, kas ir nepieciešamas to teritorijā;
25. aicina Komisiju pastiprināt tās lomu paraugprakses apmaiņā un izplatīšanā starp dalībvalstīm un reģioniem attiecībā uz ELFLA izmantošanu;
26. aicina dalībvalstis, reģionus un Komisiju efektīvi un pilnībā īstenot ELFLA un izvairīties no pārmērīgas reglamentēšanas un nevajadzīgu procedūru ieviešanas; uzsver, ka mērķtiecīgi konsultāciju pakalpojumi un nepārtraukta uzraudzība un atbalsts ir īpaši būtiski darbības programmās, lai palīdzētu lauksaimniekiem, mežu īpašniekiem un lauku kopienām nodrošināt efektīvu un pārredzamu īstenošanu; aicina Komisiju turpināt KLP vienkāršošanu, vienlaikus samazinot LAP darbības jomu, un tādējādi ierobežot nevajadzīgu administratīvo slogu un birokrātiju, neapdraudot politikas mērķus, un gadījumos, kad tas ir iespējams un vajadzīgs, pielāgot pamata tiesību aktus šajā jomā, lai nodrošinātu ātru un vieglu piekļuvi Eiropas finansējumam, jo īpaši mazajām saimniecībām, nolūkā sasniegt KLP mērķus; aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, ka tiek piešķirti pietiekami līdzekļi veiksmīgai atlikušo *ex ante* nosacījumu izpildei; pauž bažas par to, ka pārmērīga birokrātija un sarežģīti noteikumi padara uz KLP balstītu finansēšanu mazāk pievilcīgu; pauž cerību, ka vienkāršošana tiks īstenota nekavējoties;
27. atzinīgi vērtē Komisijas izveidoto augsta līmeņa neatkarīgu ekspertu grupu par pārraudzības vienkāršošanu atbalsta saņēmējiem no Eiropas strukturālajiem un investīciju fondiem ar mērķi mazināt administratīvo slogu atbalsta saņēmējiem no šiem fondiem, tostarp ELFLA; pauž cerību, ka grupas ziņojumi ļaus apzināt konkrētus veidus, kā vēl vairāk vienkāršot Eiropas fondus un atvieglot piekļuvi tiem;
28. uzsver, ka, lai uzlabotu ieguldījumu vidi ES, ir jāveic nepieciešamās strukturālās reformas un jāsamazina birokrātija;
29. pauž bažas par to, ka pasākumi ar mērķi palīdzēt lauksaimniekiem pārvaldīt riskus un izveidot ražotāju grupas nebija iekļauti daudzās programmās, kas varētu palīdzēt

lauksaimniekiem labāk reaģēt uz pieaugošo tirgus svārstīgumu;

30. uzskata, ka Lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektorātam ir nepieciešamās tehniskās zināšanas un izpratne par jautājumiem, kas saistīti ar lauku apvidiem un lauksaimniecību, un ka tādējādi tas ir vispiemērotākais LAP pārvaldītājs, un mudina Komisiju nodrošināt pietiekamu darbinieku skaitu KLP pienācīgai īstenošanai un revīzijai;
31. uzsver, ka partnerattiecību nolīgumu un darbības programmu veiksmīgu izpildi lielā mērā sekmē vietējo un reģionālo struktūru, vietējo rīcības grupu (VRG) un citu attiecīgo uz vietas esošo ieinteresēto personu, piemēram, kooperatīvu, tirdzniecības asociāciju un ražotāju organizāciju, aktīva iesaistīšanās, nodrošinot projektu efektīvu vadību un veiksmīgu integrēšanu vietējās teritorijās; atzinīgi vērtē panākumus, kas gūti sabiedrības virzītas vietējās attīstības (SVVA) instrumentu jomā, un VRG specializētās zināšanas projektu vadībā vietējā līmenī; aicina Komisiju un LAP pārvaldības iestādes regulāri apspriesties ar ieinteresētajām personām, sākot no LAP plānošanas līdz to īstenošanai;
32. aicina Komisiju pieņemt pamatnostādņu kopumu, lai parādītu lauksaimniecības pārtikas ražošanas nozarei finansēšanas iespējas no ESI fondiem apvienojumā ar jauno Eiropas Stratēģisko investīciju fondu;
33. turklāt aicina Komisiju censties saskaņot definīcijas un noteikumus, lai nodrošinātu lielāku saskaņotību starp šiem fondiem un instrumentiem;
34. prasa rīkoties, lai uzlabotu dalībvalstu izpratni par nepieciešamību uzlabot mehānismus sākotnējai un turpmākai apmācībai lauksaimniecībā, izmantojot Eiropas Sociālā fonda līdzekļus un tādas programmas kā, piemēram, garantija jauniešiem.

ATZINUMU SNIEDZOŠĀS KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	13.10.2016
Galīgais balsojums	+: 36 -: 3 0: 0
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	John Stuart Agnew, Clara Eugenia Aguilera García, Eric Andrieu, Daniel Buda, Nicola Caputo, Viorica Dăncilă, Michel Dantin, Paolo De Castro, Albert Deß, Diane Dodds, Norbert Erdős, Edouard Ferrand, Luke Ming Flanagan, Beata Gosiewska, Martin Häusling, Anja Hazekamp, Esther Herranz García, Jan Huitema, Elisabeth Köstinger, Urszula Krupa, Zbigniew Kuźmiuk, Philippe Loiseau, Giulia Moi, Ulrike Müller, James Nicholson, Maria Noichl, Marijana Petir, Jens Rohde, Bronis Ropė, Jasenko Selimovic, Czesław Adam Siekierski, Marc Tarabella, Marco Zullo
Aizstājeji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Angélique Delahaye, Karin Kadenbach, Hannu Takkula, Estefanía Torres Martínez, Ramón Luis Valcárcel Siso, Miguel Viegas

14.10.2016

KULTŪRAS UN IZGLĪTĪBAS KOMITEJAS ATZINUMS

Reģionālās attīstības komitejai

par ieguldījumiem darbvietās un izaugsmē — maksimāla ESI fondu ieguldījuma izmantošanu (2016/2148(INI))

Atzinuma sagatavotājs: *Nikolaos Chountis*

IEROSINĀJUMI

Kultūras un izglītības komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Reģionālās attīstības komiteju rezolūcijas priekšlikumā iekļaut šādus ierosinājumus:

1. atgādina, ka Eiropas strukturālie un investīciju fondi (ESI fondi) ir ES kohēzijas politikas galvenie finanšu instrumenti, lai sasniegtu mērķi izveidot pārticīgāku, līdzsvarotāku un solidārāku Savienību, kā arī stratēģijas „Eiropa 2020” pamatmērķus gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei, uzlabojot ES ekonomikas, sociālo un teritoriālo kohēziju; uzsver, ka ESI fondu mērķis ir atbalstīt stratēģiskas investīcijas tādās svarīgās jomās kā infrastruktūra, izglītība, pētniecība un inovācija; uzsver efektīvas ESI fondu, jo īpaši Eiropas Sociālā fonda (ESF), izmantošanas potenciālu strukturālā un ilgtermiņa bezdarba novēršanā un sociālās iekļaušanas un labākas izglītības veicināšanā visiem, jo īpaši jauniešiem ar zemu kvalifikāciju, jauniešiem, kas nemācās, nestrādā un neapgūst arodu, un tiem, kuri nāk no nelabvēlīgas vides; šajā sakarībā atzinīgi vērtē 2014.–2020. gadā pastiprināto ESF lomu, jo vienlīdzīgas iespējas piekļūt kvalitatīvai ikdienējai un neformālai izglītībai, apmācībai un mūžizglītībai ir viena no galvenajām prioritātēm, lai nodrošinātu patiesu konvergenci un samazinātu atšķirības un sociāli ekonomisko nevienlīdzību starp ES dalībvalstīm, reģioniem un teritorijām; uzsver — lai to panāktu, jauniešiem ir svarīgas efektīvas, pienācīgi apgādātas, ļoti viegli piekļūstamas valsts izglītības sistēmas un ilgtspējīgas, ļoti kvalitatīvas darbvietas, kas pieejamas visiem Eiropas sabiedrības slāņiem;
2. pauž nožēlu, ka 2014.–2020. gada DFS vispārējais līmenis ir zemāks salīdzinājumā ar 2007.–2013. gada DFS; uzsver, ka taupības politikas un galēju fiskālo korekciju laikā spiediens uz dalībvalstu budžetiem pieaug; uzsver to, ka šāds spiediens dažās dalībvalstīs ir novedis pie publiskā finansējuma izglītībai samazinājuma un ir radījis ievērojamu un ilgstošu bezdarbu, jo īpaši jauniešu vidū;
3. mudina dalībvalstis kohēzijas politikas pašreizējā plānošanas periodā maksimāli izmantot

lielāku elastīgumu un koncentrēšanos uz rezultātiem, lai palielinātu tās pievienoto vērtību; uzsver, ka ir nepieciešams veikt pasākumus, lai labāk izmantotu ESI fondus, investējot attiecīgajā infrastruktūrā un tādējādi veicinot solidaritāti, darbvietu izveidi, ilgtermiņa nodarbinātību, izglītību, kultūru un sportu, augstas kvalitātes sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu, tiesiskumu vides jomā un bezdarba un sociālās atstumtības samazināšanos; pauž bažas par to, ka iespējamā ESI fondu maksājumu apturēšana negatīvi ietekmēs dalībvalstis, kas sastopas ar grūtībām un ievērojamu kultūras un izglītības jomas finansējuma samazinājumu;

4. norāda, ka ESI fondi ir paredzēti jomām, kas sekmē darbvietas radošu vidi, piemēram, izglītībai, apmācībai, kultūrai un radošajām nozarēm, papildinot valstu budžetus un kompensējot sarūkošās investīcijas;
5. aicina dalībvalstis pilnībā izmantot ESI fondu sniegtās iespējas, palielinot projektu pievienoto vērtību un koncentrēšanos uz rezultātiem un sniedzot pietiekamu un atbilstīgu informāciju potenciālajiem saņēmējiem, tostarp izglītības, kultūras un sporta jomā;
6. uzsver, ka saskaņā ar 2015. gada Izglītības un apmācības pārskata secinājumiem Eiropas Savienībā ir steidzami nepieciešams uzlabot izglītības iekļautību, kvalitāti un atbilstību, lai nodrošinātu ilgtspējīgu izaugsmi un celtu produktivitāti, kā arī novērstu strukturālo un ilgtermiņa bezdarbu un veicinātu taisnīgu mobilitāti un sociālo iekļaušanu; aicina dalībvalstis veicināt un atbalstīt projektus, kuri ir vērsti uz izglītības sistēmām, skolotājiem un instruktoriem, kā arī visu vecuma grupu audzēkņiem, jo īpaši tiem, kas nāk no neaizsargātām un nelabvēlīgā situācijā esošām grupām, efektīvi izmantojot ESI fondu pieejamos resursus, jo īpaši ESF, kopā ar citiem ES instrumentiem, piemēram, programmu “Erasmus+” un Eiropas teritoriālās sadarbības programmām;
7. atgādina, ka no ESI fondiem tiešā veidā tiks atbalstīti divi miljoni uzņēmumu, lai uzlabotu to konkurētspēju un pētniecības un inovācijas kapacitāti; atzinīgi vērtē to, ka gandrīz 15 miljoniem mājsaimniecību būs pieejams ātrdarbīgs platjoslas pieslēgums, pateicoties Eiropas Reģionālās attīstības fonda (ERAF) atbalstam, bet gandrīz 20 miljoniem cilvēku lauku rajonos ar Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) atbalstu būs pieejami jauni vai uzlaboti IKT pakalpojumi vai infrastruktūra;
8. uzsver, cik nozīmīgi ir Eiropas strukturālie un investīciju fondi pirmsskolas, skolas un universitātes infrastruktūras uzlabošanā ar mērķi uzlabot apmācības kvalitāti un modernizēt izglītības un apmācības sistēmas, lai jaunieši apgūtu vajadzīgās prasmes un kvalifikācijas, kas viņiem dos iespējas atrast darbu, un palīdzētu darba ņēmējiem uzlabot viņu prasmes un kvalifikācijas;
9. uzsver atjaunojamo energoresursu milzīgo inovācijas un nodarbinātības potenciālu, ņemot vērā lielākas resursefektivitātes un energoefektivitātes meklējumus; aicina Komisiju izstrādāt īpašu enerģētikas un vides stratēģiju reģionālajai attīstībai ar mērķi arī veicināt izglītību un nodarbinātību;
10. uzskata, ka ir nepieciešama plašāka investīciju stratēģija, kurai būtu jāattiecas uz pilnu izglītības un apmācības ciklu, ietverot visas mūžizglītības nozares, uz darbu balstītu mācīšanos un ikdienējo un neformālo izglītību; tā kā “labāka izglītība” ir viena no galvenajām Eiropas Sociālā fonda prioritātēm, mudina dalībvalstis pilnībā to izmantot, novirzot investīcijas iekļaujošā izglītībā, kas risina sabiedrības problēmas ar mērķi

nodrošināt vienlīdzīgu piekļuvi un vienlīdzīgas iespējas visiem;

11. atzīst mikrouzņēmumu un MVU pieaugošo nozīmi kultūras un radošajās jomās attiecībā uz investīcijām, izaugsmi, inovāciju un nodarbinātību, kā arī šo uzņēmumu galvenās lomas pildīšanā (kopā ar kultūras NVO, tīkliem un platformām), proti, kultūras un valodu daudzveidības un tradicionālo mākslu un amatniecības plašā klāsta saglabāšanā un veicināšanā; atzīst, ka kultūra un inovācija ir būtiski faktori, lai palīdzētu reģioniem piesaistīt investīcijas, atbalstīt radošo talantu un veicināt sociālo kohēziju un tādējādi dotu ieguldījumu vietējā attīstībā, jo vietējām un reģionālajām pašvaldībām ir labas iespējas sniegt atbalstu;
12. aicina vairāk investēt izglītības, sociālās iekļaušanas, profesionālās apmācības un mūžizglītības jomā, lai uzlabotu izglītības un apmācības sistēmu atbilstību un personas pāreju no mācībām uz darba dzīvi un mūžizglītību; uzsver vajadzību finansējumu koncentrēt uz to, lai novērstu priekšlaicīgu mācību pārtraukšanu un nodrošinātu vienlīdzīgu piekļuvi kvalitatīvai izglītībai;
13. mudina dalībvalstis pilnībā izmantot kohēzijas politikā uzlaboto elastīgumu, lai labāk ņemtu vērā vietējās un reģionālās vajadzības un īpatnības, tostarp tādās jomās kā izglītība, kultūra un sports;
14. uzsver, ka kultūras jomā ir svarīga plašāka, holistiska pieeja, kurā ņem vērā kultūras būtisko ieguldījumu izglītībā un apmācībā, inovatīvā sociālajā un ekonomiskajā attīstībā un sociālajā integrācijā; tādēļ aicina Komisiju un dalībvalstis uzlabot informētību par kultūras potenciālu veicināt gudru, ilgtspējīgu un integrējošu izaugsmi un atbalstīt kultūras projektus, tostarp pārrobežu projektus, kas var stiprināt ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju;
15. norāda uz to, cik svarīga ir Jaunatnes nodarbinātības iniciatīva (JNI), kas var risināt ilgstošo jauniešu bezdarba augstā līmeņa problēmu, kurš vairākās dalībvalstīs joprojām pārsniedz 40 %; prasa Komisijai veicināt tādas infrastruktūras attīstību, kas, izmantojot Eiropas strukturālo un investīciju fondu, rada jaunas kvalitatīvas darbvietas un nodrošina sociālo aizsardzību jauniešiem; mudina dalībvalstis pilnībā īstenot „Garantiju jauniešiem”, balstoties uz ciešu sadarbību starp nodarbinātības dienestiem un izglītības sistēmu;
16. uzsver kultūras un radošo nozaru potenciālu attiecībā uz jaunatnes nodarbinātību; uzsver, ka turpmāka kultūras un radošo nozaru veicināšana un investīcijas tajās var būtiski palielināt ieguldījumus, izaugsmi, inovāciju un nodarbinātību; tādēļ aicina Komisiju apsvērt īpašās iespējas, ko saistībā ar, piemēram, Jaunatnes nodarbinātības iniciatīvu piedāvā visa kultūras radošā nozare, tostarp NVO un mazās apvienības;
17. norāda uz, šķiet, arvien pieaugošām grūtībām aizpildīt vakances, jo pretendentu prasmes neatbilst darba tirgus prasībām; uzsver, ka prasmju neatbilstības, ierobežotās mobilitātes un nestabila darba problēmu risināšanā ir jāizmanto ESI fondi, un aicina attiecībā uz piekļuvi ESI fondiem veidot ciešāku sadarbību starp augstākās izglītības iestādēm, apmācības iestādēm un MVU;
18. aicina Komisiju nodrošināt, ka dalībvalstis, īstenojot ESI fondu atbalstītus projektus, ievēro ANO Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām;

19. apstiprinoši norāda, ka viens no Eiropas strukturālo un investīciju fondu paketes 2014.-2020. gadam mērķiem ir veicināt personu ar invaliditāti pāreju no institucionālas aprūpes uz dzīvošanu kopienā, un aicina Komisiju nodrošināt, ka dalībvalstis, apgūstot ESI fondus šajā jomā, ievēro Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām;
20. uzsver, ka dalībvalstīm vajadzētu apņemties nodrošināt labāku piekļuvi augstas kvalitātes platjoslas internetam, jo īpaši publiskajiem *Wi-Fi* tīkliem, kas ir ļoti svarīgi lauku un mazapdzīvotos reģionos; aicina dalībvalstis un reģionus noteikt savas IKT investīciju prioritātes; aicina Komisiju un dalībvalstis uzlabot pieejamību un pārredzamību un paātrināt procedūru vienkāršošanu attiecībā uz ESI fondu izmantošanu IKT nozarē;
21. uzsver, ka ir jāsaglabā tradicionālais dzīvesveids, tostarp amatniecības tradīcija un ar to saistītās prasmes, un jāizstrādā stratēģijas tradicionālā dzīvesveida uzņēmējdarbības izaugsmes veicināšanai, lai saglabātu tradicionālā dzīvesveida izpausmju kultūras identitāti; vērš uzmanību uz to, ka ir svarīgi atbalstīt jaunu amatnieku un amatnieču ar darbu saistītu profesionālo apmācību un mobilitāti;
22. uzsver, ka pašreizējā migrācijas krīze rada daudzas problēmas uzņēmēju dalībvalstu izglītības un apmācību sistēmām; aicina ES iestādes, izmantojot ESI fondus un citus Savienības fondus un programmas, nodrošināt dalībvalstīm vajadzīgo elastību un pienācīgu finansējumu, kā arī aicina dalībvalstis pilnībā izmantot sniegtās iespējas un pieejamo finansējumu projektiem, kas būtiski palīdz integrēt bēgļus, migrantus un patvēruma meklētājus izglītības un apmācības sistēmās; uzskata, ka piekļuve mūžizglītibai, tostarp neformālajai izglītibai un profesionālajai apmācībai, ir potenciāli efektīvs instruments aktīvai bēgļu, migrantu un patvēruma meklētāju iekļaušanai, kā arī integrācijai Eiropas darba tirgū un sabiedrībā; šajā sakarā uzsver, ka liela nozīme ir vietējām un reģionālajām iestādēm;
23. uzsver, ka kultūras infrastruktūrai ir būtiska ietekme uz ekonomisko un sociālo attīstību un kohēziju vietējā, reģionālā un valsts līmenī; aicina Komisiju, pieņemot “*Omnibus* regulu”, tostarp ERAF regulu, pārskatīt EUR 5 miljonu ierobežojumu kultūras infrastruktūrai ar mērķi palielināt kultūras projektu maksimālās izmaksas līdz EUR 10 miljoniem visiem projektiem (ne tikai *UNESCO* sarakstā iekļautām vietām) un ņemt vērā projektu attaisnotās izmaksas, nevis kopējās izmaksas;
24. uzsver vajadzību uzlabot koordināciju un iespējot un optimizēt sinerģiju starp ESI fondiem un citiem Savienības fondiem un programmām, lai panāktu lielāku ietekmi un efektivitāti un stimulētu ilgtspējīgu izaugsmi un darbvietu izveidi Eiropas Savienībā; aicina turpināt struktūrfondu investīcijas pārejas reģionos, lai nepārtrauktu jau panākto pozitīvo virzību.

ATZINUMU SNIEDZOŠĀS KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	11.10.2016
Galīgais balsojums	+: 26 -: 2 0: 1
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Isabella Adinolfi, Dominique Bilde, Andrea Bocskor, Nikolaos Chountis, Silvia Costa, Mircea Diaconu, Damian Drăghici, Jill Evans, Giorgos Grammatikakis, Petra Kammerevert, Andrew Lewer, Svetoslav Hristov Malinov, Curzio Maltese, Stefano Maullu, Luigi Morgano, Momchil Nekov, Michaela Šojdrová, Helga Trüpel, Sabine Verheyen, Julie Ward, Theodoros Zagorakis, Bogdan Andrzej Zdrojewski, Milan Zver, Krystyna Łybacka
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Therese Comodini Cachia, Ilhan Kyuchyuk, Emma McClarkin, Hannu Takkula
Aizstājēji (200. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsošanā	Marco Affronte

ATBILDĪGĀS KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	29.11.2016
Galīgais balsojums	+: 32 -: 5 0: 2
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Pascal Arimont, Franc Bogovič, Steeve Briois, Rosa D'Amato, Michela Giuffrida, Krzysztof Hetman, Ivan Jakovčič, Marc Joulaud, Constanze Krehl, Andrew Lewer, Louis-Joseph Manscour, Martina Michels, Iskra Mihaylova, Younous Omarjee, Konstantinos Papadakis, Mirosław Piotrowski, Stanislav Polčák, Julia Reid, Terry Reintke, Liliana Rodrigues, Fernando Ruas, Maria Spyraiki, Olaf Stuger, Ruža Tomašić, Ramón Luis Valcárcel Siso, Ángela Vallina, Matthijs van Miltenburg, Lambert van Nistelrooij, Derek Vaughan, Kerstin Westphal
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Daniel Buda, James Carver, Elena Gentile, Ivana Maletić, Dan Nica, James Nicholson, Bronis Ropė
Aizstājēji (200. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsošanā	Vladimir Urutchev, Boris Zala